

DE TAAL EN DE BETEKENIS VAN HET EVANGELIE VAN GODS KONINKRIJK (2)

Herschreven door C.B. Beekhuizen, Holland

Lange tijd heb ik mij afgevraagd waarom de drie grote zo genoemde "charismatische golfbewegingen" van deze eeuw, de evangelische en reformatorische kerken zo diepgaand konden beïnvloeden. Wat is hiervan toch de reden? Wat zegt Gods Woord van deze machtige invloed, die als een soort geestelijke Tsunami vloedgolf het kerkelijk leven overspoelt? Door de opkomst van de "koninkrijksgedachte", waarin het Koningschap van de Heere Jezus wordt benadrukt, denk ik beter te begrijpen waarom de charismatische beweging en de zo veel besproken "tongentaal" aan terrein kon winnen.

Dit tweede deel, gaat wett dieper op dat fenomeen van de z.g. "tongentaal" in en wil aantonen dat deze "taal" niets te maken heeft met de talen die de apostel Paulus en de andere apostelen op de Pinksterdag en daarna spraken.

Steeds minder mensen weten de Bijbelse *wedergeboorte* een plaats te geven in het praktische christenleven. In de reformatie werd *bekering* en *wedergeboorte* nog streng *onderscheiden*. Maar, sinds men de zuigelingendoop en/of de gezinsdoop is gaan invoeren, waarbij men een wedergeboorte *veronderstelt*, is men het werk van Gods Geest puur verstandelijk gaan benaderen. Men denkt dat *theologie* of, in charismatische kringen, het *beleven van wonderen*, de oplossing voor de *geestelijke leegte en verwarring* binnen de ziel en de geest is. Een leven, waarbij men vaak de *beleving van de nieuwe geboorte* van bovenaf mist (Joh. 1:12,13; 3:1-5).

Dit heeft tot gevolg dat religieuze, maar vaak niet wedergeboren mensen gaan zoeken naar ervaringen, wondertekenen, machtige daden in de naam van Jezus. Het geloofsleven moet gevoed worden, dat is duidelijk, maar moet dat gebeuren door het zien en ervaren van tekenen, wonderen, krachten en het spreken in - voor zichzelf en anderen - vreemde talen?

De schrijver van deze brochure wil aantonen dat er méér voor nodig is dan het ervaren van fijne gevoelens en - in de naam van Jezus - genezen te worden van allerlei kwalen. Het gaat erom dat *onze zonden worden vergeven, onze ziel behouden wordt*, zoals Petrus predikte; "*Wordt behouden van dit verkeerd geslacht!*" Met de bedoeling "*opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld ...*"

En met nog meer andere woorden getuigde hij, en hij vermaande hen, zeggende: Laat u behouden uit dit verkeerde geslacht" (Fil. 2:15; Hand. 2:40).

VAN CHARISMATISCHE VLOEDGOLF TOT KERKELIJKE SCHIPBREUK

DEEL 2

C.B. Beekhuizen

DE TAAL EN DE BETEKENIS VAN HET EVANGELIE VAN GODS KONINKRIJK

SAMENVATTING

Kenmerken van de prediking van “*het Koninkrijk*”;

1. Men verwacht tekenen, wonderen, genezing, overvloed, succes, overwinning en heersen over vijanden
2. Maar dat soort geloof is geen garantie voor echt en blijvend geloof in de behoudenis van de ziel
3. Het creëert een gemengd gezelschap van ware gelovigen en schijn- of tijd gelovigen (Luk. 17:20,21)
4. Dit koninkrijk bevat naast echte gelovigen (goud, zilver, kostbare stenen), ook houten en aarden vaten
5. Het ontwikkelt een heerszuchtige geest die gebruik wil maken van politieke of economische macht
6. Mensen streven naar heersen met Christus “hier en nu” en dringen hun soort geloof aan anderen op
7. Het creëert een z.g. “welvaartsevangelie”, waar de nadruk ligt op krachten, tekenen, wonderen, succes, macht.

Kenmerken van de prediking van “*het Evangelie der genade Gods*”;

1. Dit overtuigt mensen van zonde, gerechtigheid en oordeel (Joh. 16:8).
2. Het bewerkt een oprechte en berouwvolle bekering, een wedergeboorte van bovenaf (Joh. 1:12,13).
3. Geloof in het Evangelie der genade berust niet op tekenen en wonderen, maar op Gods Woord (Mat. 8:5-13)
4. Het creëert volharding, zelfs in het hevigste lijden. Vervolgelingen wordt met vreugde ondergaan
5. Het bewerkt nederigheid en volharding, omdat het niet uitgaat van de wetten van het Koninkrijk
6. Het verbindt geloof niet met genezing op grond van een valse verklaring van Jes. 53:4 en Mat. 8:17
7. Het geeft ruimte om de gave van geloof en genezing te laten functioneren vlg. Jak. 5:16

PREDIKING VAN HET KONINKRIJK HIER EN NU

- Het zorgt er vaak voor dat er een "deur der geloof" opengaat (Hand. 14:27)
- Om het "Evangelie van Jezus Christus" te prediken (2 Kor. 2:12)
- Waarbij de Heere Jezus als "de Deur" centraal staat (Joh. 10:7-9)
- En Zijn Woord zuiver wordt gepredikt en recht gesneden, uitgelegd (Kol. 4:3)
- Tekenen kunnen volgen als bevestiging van de prediking (Mrk. 16:17-20; Hd. 14:2)
- Maar het "Woord van Gods genade" blijft centraal staan (Hnd. 20:24)
- Na de opstanding gaat het om het "geloof der Schriften" (Luk. 24:44; 1 Kor. 15:3,4)
- Leven en overvloed volgen na de "wederoprichting van alle dingen" (Hnd. 3:21)
- Nú geldt de "overvloed van Gods genade en rechtvaardigheid" (Rom. 5:17)
- Helaas bewerken wonderen en tekenen niet altijd blijvend geloof (Joh. 12:37)
- Dat Koninkrijk, waar niemand ziek is komt, maar op Gods tijd (Hnd. 1:6,7)
- Het gaat nú om te getuigen zonder vrees door de "kracht van omhoog" (Hnd. 1:8; 4:13)
- Om nú reeds als "koningen en priesters" te functioneren (getuigen Opb. 1:6)
- En de "beginselen van het Koninkrijk" te onderwijzen (Mat. 6:33)
- Dit koninkrijk bevat echter "goede en boze mensen", (Mat. 13:27, 30,39,41)
- Daarom moet dat koninkrijk *in ons hart* zijn, niet alleen in 't intellect (Luk. 17:20,21)
- Maar als we erop vooruitgrijpen gaan dwaalgeesten aan het werk (1 Kor.4:8; 2 Kor.11:3,4, 13-15; 1 Tim. 4:1; Gal. 1:8; 3:1; 2Thes. 2:7-12; Heb. 1:6,7,14 (goede engelen); 2 Pet. 2:1,2,11,15,20-22; 1 Joh. 2:8; 4:1; Opb.9:1-11;16:13,14).
- Het *uiterlijk* Koninkrijk zal pas kunnen komen Jezus terugkeert (Luk.22:18)
- Daarom verkondigen wij nú de *dood* des Heeren, totdat Hij komt (1 Kor. 10 en 11)

Brengen wij evenwicht in ons getuigenis en prediking?

Nu kan ik mij voorstellen dat er vermoeide en belaste zielen onder de lezers zijn, die zeggen: "Ik ben ten einde raad, ik voel mij te slecht en heb tevéél gezondigd tegen deze liefdevolle, rechtvaardige en almachtige God om nog behouden te kunnen worden". Weet dan dat moordenaar Saulus ooit eens heeft gezegd dat *hij* de grootste van de zondaren is geweest! Hij nodigde dus uit om moed te scheppen uit zijn behoudenis! **ER IS HOOP!**

VAN CHARISMATISCHE VLOEDGOLF TOT KERKELIJKE SCHIPBREUK (2)

Herschreven door C.B. Beekhuizen, Holland

Lange tijd heb ik mij afgevraagd waarom de drie grote, zo genoemde "charismatische golfbewegingen" van deze eeuw, de evangelische en reformatorische kerken zo diepgaand konden beïnvloeden. Wat is hiervan toch de reden? Wat zegt Gods Woord van deze machtige invloed, die als een soort geestelijke Tsunami vloedgolf het kerkelijk leven overspoelt?

Door de opkomst van de "koninkrijksgedachte", waarin het Koningschap van de Heere Jezus "hier en nu" wordt benadrukt, denk ik beter te begrijpen waarom de charismatische beweging en de z.g. "tongentaal" aan terrein kon winnen.

Dit tweede deel, gaat wat dieper op dat fenomeen van de z.g. "tongentaal" in en wil aantonen dat deze "taal" niets te maken heeft met de talen die de apostel Paulus en de andere apostelen op de Pinksterdag en daarna spraken.

Steeds minder mensen weten de Bijbelse *wedergeboorte* een plaats te geven in het praktische christenleven. In de Reformatie en Nadere Reformatie werd *bekering* en *wedergeboorte* nog streng *onderscheiden*. Maar sinds men de leer van de zuigelingendoop en/of de gezinsdoop bindend voor hert geloofsleven is gaan maken, is men de wedergeboorte gaan *veronderstellen*. Men is het werk van Gods Geest puur verstandelijk gaan benaderen. Men denkt dat *theologie* of, in charismatische kringen, het *beleven van wonderen*, de oplossing voor de *geestelijke leegte en verwarring* binnen ziel en geest is. De *beleving van de nieuwe geboorte* van bovenaf wordt meer en meer gemist (Joh. 1:12,13; 3:1-5).

Dit heeft tot gevolg dat religieuze, niet wedergeboren mensen, gaan zoeken naar ervaringen, wondertekenen, machtige daden in de naam van Jezus. Het geloofsleven moet gevoed worden door tekenen en wonderen, maar is het zien en ervaren van tekenen en het spreken in talen hetzelfde als geestelijke groei?

De schrijver van deze brochure wil aantonen dat er méér voor nodig is dan het ervaren van fijne gevoelens en - in de naam van Jezus - genezen te worden van allerlei kwalen. Het gaat erom dat *onze zonden worden vergeven, onze ziel behouden wordt*, zoals Petrus predikte; *"Wordt behouden van dit verkeerd geslacht!" Met de bedoeling "opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld ... En met nog meer andere woorden getuigde hij, en hij vermaande hen, zeggende: Laat u behouden uit dit verkeerde geslacht" (Fil. 2:15; Hand. 2:40).*

INDEX

Hoofdstuk 1.	Tongentaal, is dat ook voor nu?.....	5
Hoofdstuk 2	De gevolgen van geestelijke blindheid.....	11
Hoofdstuk 3.	Een Goddelijke definitie van geloven	16
Hoofdstuk 4	Vele gaven, maar één Geest!	20
Hoofdstuk 5.	De komst van Gods Koninkrijk.....	23
Hoofdstuk 6.	Het verloren vermogen om goed te kiezen.....	29
Hoofdstuk 7.	Het Koninkrijk van God tegenwoordig.....	33
Hoofdstuk 8.	Hekserij in de kerk.....	46
Samenvatting	51

1e druk: Oudewater, 4 september 1998,
2e druk: Garderen, 19 februari. 2009

Inlichtingen: C.B. Beekhuizen, info@adullam.nl
India website: www.adullam.nl

“Aanvaard elkaar daarom ter ere van God” (Rom. 15:7)

Een ander mens aanvaarden is niet zo eenvoudig als het klinkt. Mensen hebben eigenaardigheden, gewoonten, karaktertrekken die ons niet altijd bevallen. Soms zijn ze ronduit irritant of volgens ons zelfs helemaal fout. Toch roept de Bijbel ons op hen te aanvaarden. God heeft immers ook ons aanvaard? Met onze fouten en tekortkomingen! Als Gods liefde ons hart vervult, gaat ons hart uit naar mensen om ons heen. Dan aanvaarden we hen zoals ze zijn en hoeven ze niet te worden zoals wij ze zouden willen zien.

Uit een bijlage van deze kalender:

“God kent ons door en door (Ps. 139). Zijn macht is onbeperkt. Hoe wij mensen ook proberen om alles en iedereen te doorgronden, uiteindelijk zijn wij toch beperkt. Frustrerend! Maar gelukkig is God niet beperkt! Voor Hem is niets verborgen en niets onmogelijk. Het kan je boos maken als er dingen gebeuren waarvan je vindt dat God die had kunnen voorkomen. Maar als je gelooft dat God van jou houdt en je Hem persoonlijk hebt leren kennen en vertrouwen, dan kan het bovenstaande je bemoedigen, je gerust stellen en je een gevoel van geborgenheid en veiligheid geven. Ook temidden van ellende. Dan weet je, dat zelfs je boosheid veilig is bij God. Dat Hij je ook in je boosheid en verdriet wil helpen.”

Wanneer het gaat om het hebben van pijn en verdriet, zal het z.g. “prosperity Gospel”, of welvaartevangelie, geen antwoord verschaffen. Men suggereert dat het niet Gods bedoeling kan zijn dat we arm of ziek zijn. Gezondheid staat hoog aangeschreven en men verwijst graag naar de tekst die aangeeft dat niemand zal zeggen ‘ik ben ziek’ (Jes. 33:24). Maar dat is toekomstmuziek en die tijd zal zeker aanbreken, want God heeft dat beloofd. Maar helaas denken velen dat die tijd reeds is aangebroken en we de belofte nu al in geloof kunnen claimen. Dat dachten de gelovigen in Korinthe ook, maar Paulus schreef ironisch dat hij wel wenste dat die tijd reeds was aangebroken, maar geeft aan dat het niet zo was (1 Kor. 4:8). Chuck Swindoll heeft eens gezegd dat het idee dat je geen verdriet hebt als je de Heere kent belachelijk is. Denk maar aan Job en ook Paulus zelf! Zij gedroegen zich niet als Stoïcijnen, maar ontvingen het verdriet en het lijden rechtstreeks uit Gods hand. Ze vroegen wel om mededogen van hun vrienden en brachten hun nood bij God en vroegen medegelovigen om voorbede, zodat ze naast het lijden dat ze ervoeren “niet droefheid op droefheid zouden hebben” (Fil. 2:27). Uit “Lichtstralen uit het Woord”, 19-08-2009

Geef de Macht van de Zegen vrij!

Wij hebben geen andere opdracht dan elkaar te zegenen. Wij worden bevolen om zelfs onze vijanden te zegenen!

Dit betekent niet wij hun zonde tolereren moeten of hen moeten zegenen in hun verkeerde weg of hun egoïsme zegenen. Nee, wij "zegenen" hen met de zegen van God! (1 Peter 3:9). Dat betekent concreet dat we geen kwaad voor kwaad vergelden, ja hen moeten zegenen met de zegeningen die God hen wil geven. Dat houdt ook correctie in, maar dat zal God doen. (Dat kan in opdracht van de Heere God ook door ons heen gebeuren, noot van de bewerker C.B.B.). Alleen dan kunnen we de erfenis en de zegeningen van God op onze gebeden verwachten!

Wat is de zegen van God?

*Het is gunst en vergiffenis, redding en leven. Het horen van de stem van God en het wandelen in overeenstemming met Zijn wil! In die wil is volheid, leven en overvloed en de gave en vrucht van Gods Geest. Verander de manier waarop u bidt om een heropleving. Vraag uzelf af of u op de manier waarop u bidt voor anderen op deze wijze als hierboven beschreven het onderwerp van gebed zou willen zijn. Bidt een bevrijdingsgebed, zegen uw naaste, vervloek hem niet, want ook hij heeft vergeving nodig. Het bevrijdend en zegenend gebed zal een herleving onder christenen geven. U kunt altijd bidden dat de slechtste zondaar de liefde van God en Zijn vergiffenis en vrijheid zal gaan ervaren! **Bid niet voor afgesmeekte problemen in zijn of haar leven, ze hebben niet méér nodig dan ze al hebben! Ze hebben het leven van God nodig!***

*Belemmer uw predikant of kerk niet, maar bid meer voor een zegen in zijn prediking. Dat maakt de dingen juist! Weiger om de richting of omstandigheden van iemand anders te manipuleren, maar bid de Heere God om hen persoonlijk te zegenen en te leiden! **In het kort, bid nooit voor een andere wat u niet u voor uzelf zou willen ontvangen!***

Vrij vertaald vanuit de Internet site van "Total Change Christian Ministries", Terry Somerville, 100 Jones Rd. Campbell River B.C. Canada, V9W-2VZ, 250) 287-7420

HOOFDSTUK 1

TONGENTAAL, IS DAT OOK NOG VOOR NÚ?

Veel christenen uit charismatische geloofsgroeperingen vinden dat eigenlijk elke christen in talen of tongen zou moeten spreken. Het beoefenen hiervan zou een reinigende werking hebben en je verheffen boven het leven van alle dag. Ook zou het een soort geheim wapen zijn tegen demonische invloeden, zodat je bij elk contact met mensen die je verdenkt van gebondenheid, gelijk over kan gaan in tongentaal, zodat je beschermd bent tegen slechte invloeden.

Hoewel deze gedachte nergens in de Bijbel terug te vinden is, wordt ze toch min of meer openlijk geleerd in veel van de genoemde geloofsbewegingen. Men zegt dan: "Het werkt, dus het is van de Heer" en daarmee is elk vruchtbaar gesprek met de geloofswaarheid als uitgangspunt vaak niet meer mogelijk.

Eigenlijk staat er aan de basis van deze gedachte de leer rond de zogenaamde "doop in de Geest". Welke geest dat dan geweest is mag je vaak niet vragen, want dat zou dan bijna gelijk staan aan de zonde tegen de Heilige Geest, waar geen vergeving voor mogelijk is!

Toch wagen we het om alleen op Gods Heilig Woord te blijven vertrouwen en willen we niet bouwen op het drijfzand van ervaringen, gevoelens, ingevingen en engelenboodschappen of visioenen. Gods Woord is op al de genoemde onderwerpen uiterst nauwkeurig en duidelijk. Wie zich aan de gegevens houdt die God Zelf heeft laten optekenen, kan niet gemakkelijk verdwalen.

Moet iedere gelovige christen in tongen spreken?

Nu wordt er vaak beweerd dat Paulus toch zelf in 1 Kor.14:5 gezegd heeft dat hij wel wilde dat allen in talen spraken. Maar als dit uitgesproken verlangen van de apostel werkelijk *als een leerstellig gegeven* moet opgevat worden, dan moeten we met dezelfde ernst zijn boodschap over zijn ongetrouwd zijn aanvaarden en in praktijk brengen! Hij zegt immers in 1 Kor.7:7 het volgende:

"Ik zou het fijn vinden als iedereen was zoals ik en niet trouwde..." (!)

In het Grieks zijn de twee uitdrukkingen van Paulus volkomen identiek. Moeten we daarom aan deze twee verlangens van de apostel de status van een *gebod* geven dat voor iedereen geldt?

Wanneer we 1 Kor.14:5 als norm gaan hanteren voor het christelijk leven, dan moet dat óók gedaan worden met de kwestie van het z.g. celibaat! Misschien hebben we hier wel de reden van de dwaling waar Paulus zelf over spreekt in 1 Tim.4:3, waar hij spreekt over dwaalleraars die de gelovigen *verboden* te huwen!

Deze mensen pasten misschien onbewust de woorden van Paulus, over de kwestie van het ongetrouwd zijn, als een wet toe op bepaalde christenen die de Heere Jezus voor de volle 100% wilden dienen, zonder "her en derwaarts getrokken te worden."

Charismatische christenen passen vaak de "tongentaal" op dezelfde wijze toe. Maar we weten dat Paulus zowel het celibaat als de tongentaal *helemaal niet als een wet voorschreef*, ook niet aan z.g. "Fulltimers"!

Zelfs wanneer Paulus weduwnaar geweest zou zijn, wat sommigen veronderstellen, zou de wens van hem dat velen zijn ongetrouwde positie zouden willen delen, betekenen dat hij hoopte dat er maar vele weduwnaars zouden komen om de Heere Jezus op dezelfde wijze als de apostel zouden gaan dienen? Maar ook dát heeft hij niemand als een wet willen opleggen. Lees dat maar in 1 Kor.7:9 en 1 Tim.5:14.

Samengevat zegt Paulus dus dat niet allen de gave van onthouding hebben zoals hij, en ook dat niet allen de gave hebben van tongen zoals ook niet allen de nodige kennis hadden die voorgangers als een gave van God hadden ontvangen. Ook hadden niet allen de z.g. "gave van onderscheiding der geesten" ontvangen.

De Geest deelt uit zoals Hij wil

En zo kunnen we doorgaan, want al die z.g. "versierende gaven" zijn wel aan de *gehele* gemeente gegeven, maar de Geest deelt ze uit aan wie Hij wil en bepaalt ook voor hoelang, in tegenstelling met de gaven van Ef.4:11. Dáár gaat het inderdaad om persoonsgebonden gaven! Met al dit soort specifieke gaven, zoals die in de Korinthebrief staan beschreven, is het als met de tekenen die in Mrk.16:17 en 18 worden beschreven. Daar wordt gesproken over gif drinken, slangen opnemen, zieken genezen en zo verder. Doen alle zendelingen dat?

Gelovigen die zich zo voor staan op de noodzakelijkheid van het spreken in talen, zullen zich echter wel tweemaal bedenken vóór zij giftige slangen zullen oppakken en giftige vloeistoffen zullen opdrieken of overal op zieken de handen

De macht van zielsgebeden

Sommigen zullen zeggen dat zij antwoorden op dergelijke gebeden hebben ontvangen en concluderen dan dat het naar de wil van God was wat zij baden. Maar de Heere Jezus zegt dat dit niet zo is! In Matt. 5:44 zegt de Heere Jezus dat we onze vijanden (of hen waarmee we het niet eens zijn) moeten zegenen en niet vervloeken. Ja zelfs moeten bidden voor hen die ons kwaad doen, ons vervolgen! Als dit de aanbevolen houding is die Christus ons voorhoudt, hoeveel te meer zal Zijn Kerk dit moeten voorleven!

Maar hoe worden die negatieve gebeden dan verhoord naar men meent? Heel eenvoudig. De Heere God is niet de oorzaak van de afgebeden verwarring of correctie! Dat is Satan!! Elke Christen heeft gezag om Satans activiteiten te stoppen of te ontmaskeren. In Mat. 16:10 zei de Heere Jezus dat wij verkeerde mensen, die onder invloed van Satan dingen doen die niet goed zijn, kunnen binden, zodat ze geen kwaad meer kunnen doen in de Gemeente.* En in Luk. 10:19 mogen we Satan de voet dwars zetten in zijn pogingen ons te verleiden tot zonde. Dat wordt zelfs in de hemel erkend! Maar wanneer een Christen in overeenstemming met de wil van de vijand bidt, heeft hij zijn gezag aan demonen overgedragen, die vervolgens tot actie overgaan, in overeenstemming met wat er gevraagd werd tegen de wil van God in! Dat is precies het tegenovergestelde als waartoe christenen geroepen zijn, gebonden in Jezus' naam bevrijden!

Gebeden die door christenen worden opgezonden die tegenovergesteld zijn als wat Christus hen had opgedragen zijn te vergelijken met de vraag of de politie een oogje dicht wil doen, zodat een dief zijn werk kan doen! Het is een verwoestende vorm van hekserij die helaas soms in de kerk plaatsvindt (Jak. 3:10).

** Noot van de vertaler; Dit vers is bedoeld voor gemeente tucht, niet het binden van demonen! Maar door ongehoorzaamheid kunnen gelovigen wel demonen activeren, zodat ze medegelovigen kwaad kunnen berokkenen of hen hinderen in hun werk. Door ongehoorzaamheid aan Gods bevel tot zegenen kunnen we onbewust demonen ruimte geven in hun aanklagend en destructief werk, ook onder gelovigen! Koning Saul viel in deze strik. Door ongehoorzaamheid werd hij overgegeven in een verkeerde zin en kwam hierdoor als gezalfde voorganger onder invloed van demonen. (1 Sam. 28; Gal. 3:1; 4:2). We kunnen daarom beter de ander in ons gebed zegenen (2 Tim. 4:14-18; Jes 53:12). Paulus verblijdde zich er zelfs over dat Christus verkondigd werd, ondanks onzuivere motieven! (Fil. 1:12-18).*

HOOFDSTUK 8

Hekserij in de Kerk

De macht van zielsgebeden (vrij vertaald vanuit het Engels)

door Terry Somerville

Wat zijn zielsgebeden?

Wat gebeurt er wanneer een Christen buiten de geopenbaarde wil van God om, al of niet in bewust, in overeenstemming met de wensen van de Satan bidt? De meeste Christenen denken dat de verhoring van dit soort gebeden bij God vandaan komen. Maar is daar grond voor om zo te denken?

Jakobus 4:3 beschrijft gebeden die onbeantwoord worden omdat ze niet in overeenstemming zijn met de wil van God en omdat ze te maken hebben met zaken die met onze begeerten, onze ziel, ons vlees, onze emoties van hartstocht, boosheid of verontwaardiging.

Wij denken dat dit soort gebeden geen kwaad kunnen, maar wanneer wij proberen om iemand anders met behulp of via onze gebeden te controleren, wordt er binnen het Lichaam van Christus verwoesting aangericht.

Christenen hebben voor verwarring, mislukking, ziekte en nederlaag gebeden, omdat ze het met de levenswijze of gedachten van een medechristen niet eens zijn. Zij willen bijvoorbeeld dat iemand ophoudt met roken of drinken en bidden de Heere God dat Hij hen niet zal zegenen (of zelfs tuchtigen). Zij denken dat iemand de in hun ogen verkeerde kerk bezoekt en bidden negatieve gebeden voor die kerk en persoon.

Of zij willen de keuzes van iemand beïnvloeden en bidden dat er verwarring in het denken van die persoon komt, zodat hij of zij zicht bekeert, van richting veranderen zal.

Dergelijke gebeden zijn geestelijke manipulatie. Het zijn "zielsgebeden".

leggen met de bedoeling ze te genezen! Men voelt zelf wel aan dat er iets met hun stelling mis is en brengen hun leer niet consequent in praktijk!

Een Pinkstervoorganger, die zelf in talen had gesproken maar het verkeerde hiervan had leren inzien, vroeg aan een collega voorganger of Paulus soms gezegd had dat alle gelovigen apostelen waren. "Natuurlijk niet", antwoordde hij. En ook op de vraag of allen profeten of leraars waren, antwoordde hij ontkennend. Totdat hij begreep waar zijn ontkenningen heenleidden, namelijk naar de vraag of allen in talen spraken! Zelf was deze man overtuigd dat alle gelovigen in talen zouden moeten spreken en dat ze beslist iets misten, ja zelfs zich moesten afvragen of ze de Geest wel ontvangen hadden, als ze niet in tongen spraken.

Hij weigerde de vragenserie dan ook verder te beantwoorden, omdat hij begrepen had dat hij zichzelf dan zou moeten tegenspreken!

Waarom Paulus in talen sprak

Nu dan de vraag waarom Paulus zei dat hij "meer dan allen in talen sprak". Hij zegt het in 1 Kor.14:18, waar staat:

"Ik dank God, dat ik meer dan u allen in tongen spreek; maar in de gemeente wil ik liever vijf woorden met mijn verstand spreken, om ook anderen te onderwijzen, dan duizenden woorden in een tong."

In sommige vertalingen is de zin toegevoegd, "als ik alleen ben". Waarom dat gedaan is laat zich raden, men verwijst dan misschien naar 1 Kor.14:2 en 28, waar sprake is van jezelf stichten, opbouwen, maar niet openlijk in de gemeente, omdat niemand het dan verstaat of uit kan leggen. Dus heeft men ervan gemaakt dat je thuis wél in een tong kunt spreken om jezelf te stichten of geestelijk op te bouwen.

Maar Paulus legt uit dat alleen *profetie* opbouwend is, tot "*stichting, vermaning en vertroosting*". Wanneer hij 1 Kor.14:2 positief had bedoeld en niet als een terechtwijzing van oneigenlijk gebruik van een vermeende gave, dan heeft het profetische spreken geen effect, want je kan jezelf immers ook stichten zonder te profeteren door in een tong thuis te spreken, te zingen of te bidden? Dat niemand, ook jezelf niet, er "amen" op kan zeggen schijnt niemand te deren, hoewel Paulus het spreken in een tong wanneer niemand het begrijpt een "spreken in de lucht" noemt in 1 Kor.14:9! En wie wil nu voor lege stoelen en banken spreken? Je wil toch "stichtend" bezig zijn, iets dat niet alleen voor

jezelf is, maar vooral voor die ander? Bovendien, waar zou je eigenlijk mee in moeten stemmen en waarom zou je "Si, si Senôr" moeten zeggen, zoals ik op het zendingsveld in de Antillen en elders zo vaak gehoord heb, als je niet begrepen hebt wat er na dat "Si, si Senôr" gezegd wordt? Een gewoonte? Dan is het wel een kwalijke gewoonte en een ijdel gebruik van de Heilige Naam des Heeren! Bovendien is "stichten", ook als je het in je "binnenkamer" doet, altijd iets dat *begrepen* moet worden!

Wat is dán de reden dat Paulus zei dat hij meer in talen sprak dan de anderen? Het antwoord is erg simpel, eenvoudig omdat hij door God tot een apostel van de volkeren was gemaakt! En welke talen spraken die volkeren? Juist! Vreemde talen die Paulus en de apostelen nooit geleerd hadden maar door een ingrijpen van de Heere Jezus en Zijn Geest op de Pinksterdag wel uitspraken!

De roeping om Gods genade ook aan de omringende volkeren te verkondigen werd door sommige Joden bestreden. Zij trachtten Paulus te verhinderen tot de heidenen te gaan. Die spraken immers in vreemde talen? Ze moesten eerst maar de taal van Gods volk leren spreken, de "tale Kanaäns" zou je kunnen zeggen en zich daarna als "proseliet der poorten" laten dopen. Maar vele orthodoxe Joden van die dagen hadden er moeite mee dat de apostelen zich wendden tot deze heidenen en de "grote daden Gods" verkondigden in hun eigen taal (1 Thes.2:16). Liever hadden ze dat deze heidenen zich tot het Jodendom bekeerden en zich lieten besnijden om vervolgens alle Joodse rituelen te ondergaan. Maar Paulus verzette zich tegen dit nieuwe Judaïsme, wat als een zuurdeeg de eerste christelijke gemeenten dreigde binnen te dringen (Hand. 15:1)!

En niet alleen *onbekeerde* Joden, maar óók *bekeerde* Joden hadden moeite met dit feit van het spreken van God in vreemde talen. Je zou kunnen zeggen dat zelfs Petrus en de andere apostelen in dit opzicht ongelovig waren geweest en het teken van de talen nodig hadden om te geloven dat God de bekeerde heidenen er echt bij wilde hebben!

Naast het onderwijs dat de Heilige Geest middels Paulus aan zowel Joden als Heidenen gaf, liet de Heere God door het "teken van de talen" aan de Joden zien dat God de gelovigen uit de heidenen echt had aanvaard, zoals Petrus moest constateren toen de Romeinse legionair Cornelius tot geloof kwam en de Heilige Geest ontving, *zonder dat Petrus hem de handen had opgelegd!* (Hand.11:17).

Zo gaf de Heere God zowel Petrus als het Joodse gehoor van Paulus het teken dat er een geheel nieuwe bedeling was aangebroken, die van de Gemeente van de levende God, bestaande uit Joden, Samaritanen en van de afgoden

18. Profetie (1 Cor. 13:2)
19. Wachten op (Acts 1:4)
20. Uitstorting van (Acts 2:18,33)

Valse en menselijke inspiratie en verering;

1. Resultaat van trots en ongehoorzaamheid (Dan. 5:18-30; Ez. 16:49,50)
2. Gebrek aan Bijbelkennis en heiliging (Col. 1:23; 3:16)
3. Gebrek aan objectiviteit, vrees voor positie verlies (John.9:22;12:42)
4. Vermenging van gevoel en inspiratie van God (Gal. 2:12)
5. De kracht van de groepsopinie (1 Sam. 13:11,12;15:24,30)
6. Verlangen naar wondertekenen brengt duisternis (Ex. 32:1-4; Isa 50:11)
7. Verkeerde mensverering en verkeerd Godsbeeld (vs.5)
8. David danste voor Gods glorie, maar in verkeerde zijn (2 Sam. 6:9, 14)
9. De Galaten ontvingen Gods geest, maar werden door wettisisme ook beïnvloed door demonen (Gal. 3:1-5)
10. Valse leraars die Jezus' naam misbruiken om tekenen te doen (Mat. 7:15-23)
11. Interesse in het Woord zonder zuiver hart en geloof (Ez. 14:3;20:1-4;33:31)
12. Verlangen naar Jezus' terugkeer zonder bekering en heiliging (Amos 5:18-23)
13. Dansen, springen en zingen en toch niet vrij van afgoderij (Amos 5:26; Acts 7:43;13:18; Ef. 5:11,12)
14. Valse tekenen en wonderdaden, een andere Jezus (2 Thes. 2:9-12)

BIJBELSE ETHIEK

1. Seks zonder getrouwd te zijn (Heb.13:4;Gen. 34:2;Dt. 22:29;1Cor. 7:12,15,36; Mat. 1:18)
2. Trouwen en hertrouwen (Ruth 3:3,4;4:1-4;Luc.1:27,34;1 Cor. 7:8-16; Jer. 3:8)
3. Genade en wettige scheiding (Hos.3:1;Jer. 3:1; 31:21;1 Cor. 7:11-16; Mat. 19:9;Mal. 2:16;Dt. 22:14)
4. Aborteren van ongeboren leven (Lev. 18:21; 20:4; Ex. 21:22, 23; Acts 7:43)
5. Hoerarij (John. 8:4; 1 Cor. 6:18; Lev. 20:10; Mat. 5:28; Rom. 2:22)
6. Homosexuality en Lesbianism (Lev. 18:6,22; 20:13,17; Rom. 1:24-28)
7. Zelfmoord en euthanasia (2 Sam.17:23;1 Sam.31:4,5;Mat. 27:5; Prov. 20:21;2 Cor. 4:16;5:1-11; 12:9,10;Judges 16:28-30; Gen. 9:6)
8. Ijdele woorden (Eph. 4:29,31; 1 Cor. 14:9,23; Mat. 12:36; 1 Tim. 6:20)
9. Eerbare kleding (Gen. 3:7;Dt. 22:5;Prov. 7:10;1 Tim. 2:9;1Pet.3:1-5; Ex.20:26;28:42; Lev.18:6; Isa. 3:17; Ez.16:15-17,25,36,39; Mat.19:19;John 5:44;1Thes.4:3;1Tim. 5:17;1Pet. 3:7;1Thes. 4:6)
10. Fabels, sprookjes (1 Tim. 4:7;6:20; 2 Tim. 2:16;Tit. 1:14; Col. 2:8)
11. Respect (Mat.22:37-40; 23:8-10;1Tim. 6:1;1Pet. 5:5;Rom.13:1-7;Eph. 6:2;Mat.15:4;James 4:11;Heb. 13:17; Mat. 15:4)
12. Condoms, pill (Gen. 1:28; 38:9,10; Ps. 127:4,5; Col. 2:18; Rom. 14:5,22,23; Gal. 6:4; 2 Cor. 5:10)

De Heilige geest en geestelijke gaven

1. De belofte (Mark 13:11; John 7:39; 14:16, 17, 26; 16:13; Acts 1:8; 2:33)
2. Ontvangenis (John 20:22; Acts 5:32)
3. Op iemand vallen (Luc. 2:25; 3:22; Acts 10:44; 11:15; 19:6)
4. Over iemand komen (Luc. 1:35)
5. Gevuld zijn met (Luc. 4:18; Eph.5:18;Acts 2:4;4:31; 9:17; 13:9)
6. Vol zijn met (Luc. 4:1a; Acts 6:3,5,8; 7:55; 11:24)
7. Getuigen van (Mark 13:11; John 16:13b; Acts 20:23; Rom. 8:16)
8. Leiding door (Luc. 4:1b; John. 16:13a; Rom. 8:14)
9. Kracht (Luc. 4:14; Acts 1:8)
10. Doop (Mat. 3:11; Luc. 3:16; John 1:33; Acts 1:5; 1 Cor. 12:13)
11. Zalving (1 John 2:20,27)
12. Gift (Luc. 11:13; Acts 2:38; Gal. 3:2)
13. Giften (1 Cor. 12:4; Heb. 2:4)
14. Verzegeld (Eph. 1:13)
15. Gave van onderscheiding (1 Cor. 12:10; Heb. 5:13)
16. Zending (Acts 13:4)
17. Blijdschap (Acts 2:28; 8:8; 13:52)

bekeerde heidenen! *Het teken van de talen was voor de ongelovige, maar reeds bekeerde Joden die in het Lichaam van Christus, de Gemeente, waren opgenomen het teken dat de bekeerde heidenen erbij hoorden.*

Dat teken van de talen was immers volgens de profeet Jesaja aan het ongelovige Joodse volk gegeven? *Maar dat teken was gelijk een oordeel over hen die in dat ongelooft in vrome zelfgenoegzaamheid bleven volharden (Luk.3:16,17)!*

Falsificaties van de vijand

We hebben nu aangetoond dat tongentaal helemaal niet een bewijs behoeft te zijn van het bezit van Gods Heilige Geest. Ook dat het géén bewijs is voor een hoogstaand geestelijk leven, integendeel, vaak voedt het de verborgen hoogmoed van de gelovige, wat tot uiting komt in sektarisme en ongezeglijkheid!

Maar waarom vermaant Paulus dan in 1 Kor.14:39 het spreken in talen niet te verhinderen? In dit op schrift gestelde radioprogramma willen over deze vraag nadenken, waarbij we willen beginnen met iets wat de profeet Jesaja reeds moest doen, laten we het lezen in Jes. 58, de eerste verzen, waar héél wat staat geschreven over vasten, bidden, erediensten bezoeken en offers brengen.

Lees maar mee; *"Roep met alle kracht, laat uw stem klinken als een bazuin; wijs mijn volk op zijn overtredingen, vertel de nakomelingen van Jacob hun zonden. Wat zijn ze toch vroom! Zij komen elke dag naar Mijn tempel en luisteren graag naar het voorlezen van Mijn wetten - net alsof zij eraan gehoorzamen - net alsof zij de geboden van hun God niet verachten! Wat doen zij hun best hun godsdienst correct te bedrijven; o, wat houden zij van de tempeldiensten!*

"Wij hebben voor U gevast", zeggen zij. "Waarom bent U niet onder de indruk? Waarom ziet U onze offers niet? Waarom luistert u niet naar onze gebeden? Wij hebben onszelf goed onderzocht en ons vernederd, maar U ziet het helemaal niet!"

"Ik zal u vertellen waarom! Omdat u zelfs onder het vasten nog bezig bent met verkeerde zaken en uw arbeiders opdrijft. Welk nut heeft vasten als u blijft ruziën en vechten? Dat soort vasten doet weinig goed in mijn ogen. is dit wat ik wil? Dit soort inkeer, dit buigen als riet in de wind, dragen van rouwklleding en het uzelf bedekken met as? Noemt u dát vasten; een dag waaraan Ik welgevallen heb?"

Zet de bazuin aan de mond!

Tegenwoordig zou de profeet een microfoon genomen hebben, naar een studio zijn gestapt en zendtijd hebben aangevraagd, in plaats van een bazuin aan de mond te zetten. Met de tegenwoordige moderne communicatiemiddelen zou hij in één keer de helft van de toenmalige bevolking van Israël hebben bereikt! Nu hoorde slechts een deel van Israël zijn waarschuwendende en schokkende boodschap, die hij daar op het tempelplein uitsprak, hoewel de woorden als een lopend vuurtje het hele land werden doorgebracht.

Dat gebeurt trouwens tegenwoordig ook, maar meestal hoort de spreker zijn woorden pas weer als ze inmiddels aardig verminkt hun weg terug hebben gevonden! Vaak is het dan laster geworden en een opgeblazen sensatieverhaal voor een of ander boulevardblad, met als kopje op de voorpagina: "Profeet kondigt einde van de wereld aan en onthult weer nieuwe schanddaden onder de leiders van de kerk!" Dat gebeurt toch regelmatig als je de krant leest?

Maar nu het vervolg van ons onderwerp over talen en tekenen. Ze komen steeds meer voor in onze eindtijd, ook in de orthodoxe Reformatorisch Christelijke kerken. Wat moeten we hiervan toch denken? Paulus had er in 1 Kor.14:39 ook iets over te schrijven aan de in verwarring geraakte gelovigen van zijn tijd.

In de vorige uiteenzetting beloofden we hierop terug te komen. De vraag was: "Waarom schreef Paulus dat men het spreken in talen niet moest verhinderen?"

De bekende prediker Fernand Legrand, die na enige tijd en veel Schriftstudie zijn spreken in talen als een vervalsing heeft moeten oordelen, zegt hiervan:

"We moeten allereerst beseffen dat de genadegave van de apostel de echte was, en geen vervalsing zoals men die ons tegenwoordig voorhoudt. Ondanks het feit dat zijn gave authentiek was, moest hij bijna drie hoofdstukken schrijven om de Korinthiërs weer op het goede spoor te brengen. Zij gebruikten hun gave te pas en te onpas, net als Simson zijn herculische kracht die hem door God was gegeven. Zowel deze Simson als de gelovigen in Korinthe, gebruikten hun oorspronkelijke gave voor persoonlijke en vleselijke doeleinden!"

Die *wonderen* bewerken dus wèl het *verstand* en het *gevoel* van de mensen, maar als men niet méér van Gods werk in Christus Jezus vertelt of beluisterd, vooral door de prediking van "het Evangelie der genade Gods", wordt *hart* en *geweten* vaak *gesloten* voor de *volle raad* en het *Evangelie der genade Gods!* (Hand. 20:18-27). *Men heeft dan alleen een z.g. "wonder en/of tijdgeloof."*

"En zij komen tot u, gelijk het volk pleegt te komen, en zitten voor uw aangezicht als Mijn volk, en horen uw woorden, maar zij doen ze niet; want zij maken liefkozingen met hun mond, maar hun hart wandelt hun gierigheid na (Ez. 33:31, zie ook Jes. 29:10-16; 59:13,14). Het resultaat is dat deze mensen, die als een Simon de tovenaars door een wonder tot "geloof" kwamen (Lees Hand. 8:13, 20-24), de deur van het hart op slot laten, of zich verhardden en zelfs "vijanden van het Evangelie" worden! Daarom moet het "Evangelie van Gods genade" en het werk van de Heere Jezus op het kruis, nader uitgelegd worden (Mat. 28:19; Luk. 24:25, 31, 44, 45; Hand. 18:24; 19:1-5).

Velen blijken echter de diepere boodschap van heiliging en totale en onvoorwaardelijke overgave aan de Heere Jezus niet aan te kunnen omdat ze Zijn heerschappij in hun leven niet erkennen. Deze mensen leven vaak op hun emoties, visioenen, dromen, stemmen, ingevingen en zelfs engelen verschijningen. Zij dreigen als "discipelen" af te vallen van het ware geloof, wat niet gebaseerd is op gevoelens of zichtbare dingen of ingevingen en dromen, Zij dreigen, wanneer er geen bekering volgt, "vijanden van het kruis" te worden, zoals de Heere Jezus en Paulus dat hebben ervaren. *"Want velen wandelen anders; van dewelken ik u dikmaals gezegd heb, en nu ook wenende zeg, dat zij vijanden des kruises van Christus zijn"* (Joh. 6:66 en Fil. 3:18).

Het kan echter óók zijn dat er wèl echt geloof is, maar dat men in wetticisme en werkheiligheid vervalt en daardoor "betoverd" en verblind wordt. Ja sterker nog, zoals reeds gezegd is, in jaloezie, twist, nijd, tweedracht en sektarisch gedrag vervalt (Gal.3:1; 4:9;5:4,5,15-26)!

Ook wij staan nu voor de keuze:

Volgen we Mozes (en Israël), dan verlangen we *tekenen, wonderen, genezing, autoriteit, heersen, roem.*

Volgen we Abraham (en Paulus), dan ervaren we *vreemdelingschap, moeite, verdriet, vervolging.*

Al deze mannen hadden een groot geloof in Gods beloofde koninkrijk maar...:

Mozes (en het volk onder de Wet) leefden op *tekenen vóór dat ze geloofden en misten* het Koninkrijk

Paulus (en de gelovigen na Pinksteren) leefden op grond van *geloof* en *ontvangen* het toekomstige Koninkrijk

Eenzijds is het dus; *“En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken. Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.”*

“Zij verkeerden dan aldaar een langen tijd, vrijmoediglijk sprekende in den Heere, Die getuigenis gaf aan het Woord Zijner genade, en gaf, dat tekenen en wonderen geschieden door hun handen.”

Anderzijds is het; *“En ik weet vernederd te worden, ik weet ook overvloed te hebben; alleszins en in alles ben ik onderwezen, beide verzadigd te zijn en honger te lijden, beide overvloed te hebben en gebrek te lijden” (Fil. 4:12).*

“Versterkende de zielen der discipelen, en vermanende, dat zij zouden blijven in het geloof, en dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk Gods” (Hand. 14:22).

Tekenen en wonderen hier en nu, voor gelovigen of ongelovigen?

Het komt er nu op aan hoe wij vandaag de dag met deze gegevens omgaan. Het blijkt dat “tekenen en wonderen” bedoeld zijn voor *ongeloven, met name ongelovige Joden als het gaat om het talenwonder (een vervulling van de profetieën uit Jes. 28:11 en Deut. 28:49, zie ook 1 Kor. 14:21).*

Met name de Joden verlangden naar tekenen en wonderen, zoals veel Christenen tegenwoordig, met name Christenen met een charismatische achtergrond. Maar het moet wel voor iedereen duidelijk zijn dat tekenen en de in Hebr. 6:5 beschreven “krachten der toekomstige eeuw” er wel voor kunnen zorgen dat met name op het zendingsveld de deur van het hart voor de prediking van Gods Woord en het aanbod van genade door Jezus Christus wijd open kan gaan!

Veel zendingen ervaren dit op het zendingsveld. Mensen komen tot geloof door *het horen en het zien van de wonderdaden van de Heere Jezus* en brengen hun zieken voor de voeten van de zendingen. Velen worden genezen, *maar velen vallen na het ontvangen van genezing, helaas ook, vaak terug in oude levenspraktijken, vaak door het niet belijden van verborgen zonden of het vasthouden aan afgodische praktijken. Soms ook door de druk van familie, die hun getuigenis niet aanvaardden, waardoor de genezen persoon besluit het oude leven weer op te pakken, uit vrees voor vervolging of door verborgen gehouden zonden, ook na genezing, terug in hun oude religie of gewoonten.*

Het zijn dan ook vaak *ongelovigen* die reageren op de tekenen en krachten van de toekomstige eeuw. *“Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet dengenen, die geloven, maar den ongelovigen; en de profetie niet den ongelovigen, maar dengenen, die geloven” (1 Kor. 14:22)!*

HOOFDSTUK 2

DE GEVOLGEN VAN GEESTELIJKE BLINDHEID

We kunnen begrijpen waartoe dit moest leiden, de gave die God had bestemd als teken voor ongelovige Joden, met de bedoeling hun de ogen te open voor het heerlijke feit dat de scheidsmuur tussen hen en de heidenen nu was weggebroken, werd een middel in handen van satan om geestelijke blindheid en hoogmoedige eigenwaan te bewerken!

Trots, zedenloosheid, ongezeglijkheid, wanorde en valse leer, alsmede het binnensluipen van vrome demonen, was het gevolg. Had Paulus al niet gezegd dat er na zijn vertrek zware wolven in schaapskleren de gemeente zouden binnendringen en dat er zelfs mensen uit het midden van de gelovigen zouden opstaan om gelovigen achter zich weg te trekken, de duisternis van het occulte in (Hand.20:29)?

Inderdaad, Paulus sprak méér in talen dan de meeste gelovigen in die tijd, maar hij had deze dan ook nodig! Vele volkeren hoorden in hun eigen taal de grote daden Gods door hem verkondigen, tot in Griekenland, Rome en op de eilanden bij de “Barbaren” toe! En in de grote steden waren er altijd wel Joden in de synagoge om het teken van de talen zelf op te merken, zodat ook zij kennis konden nemen dat de muur tussen hen en de volkeren was weggebroken!

Talen, ze zullen ophouden

En hoe meer Joden ermee vertrouwd raakten, hoe minder nodig dat “teken van de talen” voor de ongelovige Joden werd, om tenslotte geheel op te houden (1 Kor.13:8). Maar hoe zit het dan met zijn vermaning het spreken in talen in die tijd niet te verhinderen?

Enig logisch nadenken levert de gedachte dat in de toenmalige gemeente te Korinthe nog steeds Joden waren die moeite hadden met het feit dat gewone heidenen de Blijde Boodschap van Gods genade luid verkondigden.

Maar het gebeurde en... die boodschap sloeg aan! In Hand.13:47, waar de apostel te maken had met lasterende Joden die zijn boodschap aan de volkeren niet aanvaardden, raakten de heidenen uitzinnig van vreugde na de volgende woorden, die Paulus als een persoonlijke opdracht had overgenomen van de profeet Jesaja. U kunt het lezen in de hoofdstukken van Jes.42 en 49. Persoonlijk toegepast luidde zijn woorden aldus:

"Want dit heeft de Heere ons opgedragen. Hij zei: "ik heb U gemaakt tot een licht voor de niet-Joodse volken, om redding te brengen tot in de verste uithoeken van de aarde." Toen de niet-Joodse mensen in de stad d[]t hoorden, waren zij blij verrast. Zij vonden het heel fijn dat Paulus hen over de Heere vertelde. En die klaar waren voor het eeuwige leven, geloofden wat hij zei. Zo ging het goede nieuw over Jezus Christus door heel de streek."

En zo gaat het nog steeds, iedereen kan het goede nieuws nu in de eigen landstaal horen, en het blijft een teken voor de ongelovige Joden, ook die van onze tijd!

Gaven van God en die van de grote tegenstander

Maar ziet de huidige tongenbeweging het nu óók zo? Dat het teken van de talen vanzelf zou ophouden? Helaas merken we regelmatig dat men geen onderscheid maakt tussen de gave zoals die indertijd functioneerde onder de christenen en die als een surrogaatgave van satan al jaren werkte onder de z.g. Sjamanen en de tovenaars in het Midden-Oosten. Satan is een geweldige nabootser van Gods gaven en doet dat met succes, omdat hij weet hoe je met emoties moet omgaan om die te manipuleren. Daar heeft hij al zesduizend jaar ervaring mee!

Het gevaar van emotionele belevenissen en indrukken

Emoties en zichtbare dingen die aansluiten op de begeerten van onze ziel, blijken helaas ook bij goedbedoelende christenen sterker dan de eenvoudige Waarheid van Gods Woord! Alleen zij die nuchter willen nadenken over wat de Heere God aan Zijn Gemeente geschonken heeft en tegelijk bereid zijn het door Gods Geest verlichte verstand te gebruiken, zien de gevaren van het uitschakelen van het verstand.

De Heere God wil het verstand juist gebruiken door het te *openen*, te *verlichten*, zoals dat bij die gelovigen in de opperzaal van Luk. 24 gebeurde ! Daar verscheen de opgestane Heere Jezus in al Zijn glorie en overwinning en *dáár* "opende Hij het verstand, zodat zij de Schriften verstonden!"

God wil dat we ons verstand gebruiken! Had Hij die bezetene van Gadara niet gekleed en *goed bij zijn verstand* zien zitten luisteren aan Zijn voeten?

Tegenwoordig moeten zelfs de kleren van het lijf bij het z.g. "dansen en lachen in de geest".... *Is dat verstandig?* En de onreine demonen leren gelovigen hoe

Een belangrijke keuze

Sinds de hemelvaart van Christus leven wij als Nieuw Testamentische gelovigen in feite in de toestand van na Handelingen 28. Het is enerzijds een tijd waarin we, onder bepaalde omstandigheden en vooral op het zendingsveld, de wonderen en tekenen van het Koninkrijk kunnen ervaren en tegelijk kunnen lijden aan allerlei ziekten en daaraan sterven. *Dat is een verwarrende ervaring.*

Veel z.g. christenen leven alsof ze eigenlijk Joden zijn. Dat komt omdat nog teveel christenen denken dat zij, na de verwerping van de Heere Jezus door de Joden, het z.g. "geestelijk Israël" zijn geworden. Op deze wijze ontvangen ze dezelfde "bedekking" als die de onbekeerde maar orthodoxe en ijverige Joden ontvingen! Er wordt geroemd op het feit dat men een "verbondskind" van Abraham is door de voortzetting van de besnijdenis (de besprenging van de zuigeling) wat dan als "de voortzetting van de besnijdenis" wordt genoemd. Men acht zich een kind van God, "totdat het tegendeel blijkt."

Zijn besprenkelde zuigelingen lidmaten der gemeente?

In het z.g. "doopformulier" en in met name de dankzegging na de besprenkeling van de zuigeling, komen de woorden voor:

"Almachtige, barmhartige God en Vader, wij danken en loven U dat Gij ons en onze kinderen door het bloed van Uw lieve Zoon Jezus Christus, al onze zonden vergeven en ons door Uw Heilige Geest tot lidmaten van Uw eniggeboren Zoon, en alzo tot Uw kinderen aangenomen hebt, en ons dit met de heilige doop bezegelt en bekrachtigt."

Verder moeten de ouders de volgende woorden bekrachtigen met een luid "ja";

"...of gij niet bekent dat zij (de zuigeling die ten doop wordt gehouden om besprenkeld te worden) in Christus geheiligd zijn, en daarom als lidmaten Zijner gemeente behoren gedoopt te wezen?"

Christenen op Oud Testamentische bodem

Het zal de lezer duidelijk zijn dat deze woorden Nieuw Testamentische gelovigen geheel op Oud Testamentische bodem brengen, waarbij de "zekerheid des geloofs" door middel van werken verkregen moet worden. Paulus schreef aan de wettisch gezinde gelovigen van Galatië dat ze van de genade waren vervallen, wat in hun liefdeloos en twistziek gedrag zichtbaar was geworden (Gal. 5:4; 15-26)!

Toch kunnen zendelingen tijdens de prediking van het toekomstige Koninkrijk tekenen en wonderen verwachten, in overeenstemming met wat beschreven is in o.a. Mrk. 16:17,18 en Hand. 14:3. Maar zij moeten tegelijkertijd wel de waarschuwendende woorden van Paulus in Hand. 14:21,22 laten horen!

Mat. 13:38 Deze "akker" is de tegenwoordige wereld: *"En de akker is de wereld; en het goede zaad, zijn de kinderen des Koninkrijks; en het onkruid zijn de kinderen des bozen."*

Leven tussen twee bedelingen

Wanneer we in onze tijd het Koninkrijk prediken, alsof het al gekomen zou zijn, dan zetten we in feite gewoon de prediking van de OT profeten voort. Dan lopen we gevaar niet verder te komen dan "de doop der bekering" zoals Johannes de doper predikte. Men mist dan de "verzegeling met Gods Geest".

Het gevolg is dat de "bekeerde en gedoopte" mens te weinig of helemaal geen inzicht hebben in het feit dat de Heilige Geest woning in de gelovige heeft gemaakt. Er is dan weinig zekerheid van geloof, waarbij men wel naar die zekerheid (of verzegeling) verlangd, maar naar de toekomst wordt verschoven (Hand. 19:14). De "verzegeling met de Heilige Geest" bij deze "gelovigen" zou dan pas plaatsvinden op hun sterfbed, wat men soms aanduidt met de neerdrukkende en zwaarmoedige term; "Ze zijn met de nachtschuit weggegaan". Men spreekt dan van een "stille hoop" dat het toch nog goed gekomen is met de geliefde broeder of zuster. Maar gedurende het leven zijn de tekenen van de wedergeboorte en de vrucht van Gods Geest vaak onzichtbaar gebleven, er was vrees om te getuigen van "een levende hoop"!

Dat komt vaak door de prediking en het leven vanuit de "werken der wet", met alle gevolgen ervan, zoals die in de brief aan de Galaten zijn beschreven. Er lijkt sprake te zijn van een soort "betovering", die verstand en geweten bevleken, verduisteren. Men veroorzaakt hierdoor vaak liefdeloze twist en scheuring en eindigt tenslotte in twistziek, sektarisch gedrag! (Gal. 3:1; 5:13-26; Rom. 16:17-20; Hand. 28:25-29),

Het overvloedige leven en de krachten van de toekomstige eeuw

In de begintijd van de Gemeente ervoeren de apostelen zowel het "overvloedige leven", als de "krachten van de toekomstige eeuw".

Omdat het *uiterlijke* Koninkrijk nog niet zichtbaar en met kracht gekomen was, ondergingen de apostelen – en wij met hen – gedurende het tijdperk van de genade het "lijden van deze tegenwoordige tijd". Dat is vaak een leven vol *ontberingen* (Hebr. 4:6; Rom. 8:19-21; 1 Kor. 4:11). *"Tot op deze tegenwoordige ure, lijden wij honger, en lijden wij dorst, en zijn naakt, en worden met vuisten geslagen, en hebben geen vaste woonplaats."*

Dat *leven tussen twee bedelingen* betekende voor de apostelen dus enerzijds perioden van *leven in overvloed* en anderzijds van *gebrek, ziekte, moeite, tegenslagen*. *"En ik weet vernederd te worden, ik weet ook overvloed te hebben; alleszins en in alles ben ik onderwezen, beide verzadigd te zijn en honger te lijden, beide overvloed te hebben en gebrek te lijden"* (Fil. 4:12).

ze de geesten van hun voorouders kunnen oproepen tijdens een "christelijke" seance, compleet met kruishout, wierook, kaarsen, eredienst en offermaaltijd, die dan "avondmaal" heet. Ik heb het allemaal meegemaakt!

Achterover vallen, is dat van de Heilige Geest?

Reinhold en Traidi Federolf, een zendelingenechtpaar in Brazilië die veel te maken hebben met de charismatische golf die Brazilië overspoelt, schreven ons het volgende: *"...bijna voor de deur van ons huis in Belém-Novo presenteert Tala, de hogepriesteres zich met vingernagels als ware duivelsklauwen. Men hoort dat zij met haar honderd onderdanige mediums goed geld verdient. Het gebouw van spiritistische kring noemt zij de "volkskerk van de vrede" en een groot kruis siert de ingang. Als een volksfeest ging het ertoe aan de rivier, alles bont en versierd. De wanden waren opgesierd met magische emblemen en met een gouden beker trad de hele processie plechtig in het smerige rivierwater. Daarna vervielen velen in extatische bewegingen, met sierzwaarden als trotse schijnridders. Alles, wat op een of andere manier in trance kwam, werd meteen door helpers d.m.v. meegevoerde notitieblokken genoteerd."*

En dan kwam de droevigste scène: De kring werd voor reeds in de rij staande mensen geopend, en deze zochten nu contact met de "ingewijden". Door middel van handoplegging en strijken werd er nu energie "afgetapt" en ik sloeg gade, hoe het daarbij tot bewustzijnsvernauwing kwam en de mensen opgevangen moesten worden om niet ruggelings in het tot de heupen reikende water te verdrinken."

Charismatische muziekinstrumenten?

Helaas gelijken veel charismatische bijeenkomsten op bovenvermelde gebeurtenis! Hopelijk helpt deze serie op schrift gestelde radioprogramma's om vele ogen van goedwillende gelovigen te openen, zodat ze bevrijd worden uit de vrome, maar zeer gevaarlijke strik van de engel van het licht, ook wel Lucifer genoemd, de mensenmoorder en leugenaar van de beginne! Hij weet hoe hij een bonte mengeling kan maken tussen een dode orthodoxie en vormendienst en de rijke alternatieve godsdienst van de primitieve afgoderij. Waarschuwde de oude apostel Johannes op het eiland Patmos al niet voor dit soort Bileam's praktijken die in de christelijke kerk van de eindtijd gevonden zou worden (Opb.2:14)? En horen daar ook niet de hard Rock muziekinstrumenten bij, die je soms de adem doet benemen door hun geluidssterkte?

Laten we nuchter zijn en niet terugvallen in de gedreven godsdienst en afgoderij van de Korinthiërs, zoals Paulus de onwetenden onder hen herinnerde (1 Kor.12:2). Vroeger lieten deze mensen zich immers gewillig leiden door boze geesten tijdens hun spiritistische seances? Zouden wij nu in diezelfde fout vervallen als deze gelovigen en ons óók maar een "andere Jezus, een andere geest en een ander evangelie, wat geen blijde boodschap, maar een falsificatie is, laten aanpraten (2 Kor.11:3,4)? Het gevolg zal zijn dat er vele schijnchristenen binnen zullen sluipen, die zich niet bekeerd hebben van hun onreinheden en ontucht, van hun laster en spot, de hoogmoed en twistziekte, van hun nijdigheid en toorn, kortom mensen die nog "in het vlees zijn".

Weet u hoe dat komt? Judas, de broer van de Heere Jezus schrijft het in zijn brief, vers 19, omdat ze de Heilige Geest niet hebben ontvangen, ondanks hun tongentaal, wondergaven, krachten als Simson en hun verleidende tekenen voor op sensatie beluste gelovigen!

Bouwen op het "allerheiligst geloof" alleen

Laten we luisteren wat hij te zeggen heeft tegen nog niet ingeslapen gelovigen in vers 20-25, waarmee we tegelijk deze verhandeling over taal en teken afsluiten: *"Maar vrienden, ú moet uw allerheiligst geloof sterker laten worden en u bij uw bidden laten leiden door de Heilige Geest. Blijf bereikbaar voor de liefde van God. Wacht geduldig op het eeuwige leven, dat onze Heere Jezus Christus ons in Zijn goedheid zal geven. Leef mee met de mensen die twijfelen. Houdt hen vast en red hen uit het vuur. Maar bij sommige mensen moet u voorzichtig zijn met uw medeleven; u zou mogelijk door hun zonden kunnen worden beïnvloed. Haat elk spoor van hun zonde! God kan ervoor zorgen dat u niet struikelt. Hij allee kan ons zover brengen dat we zonder gebreken en vol blijdschap voor Zijn schitterende troon kunnen staan. Hij is de enige God; Hij redt ons door onze Heere Jezus Christus. Voor Hém is alle heerlijkheid en majesteit, alle kracht en macht, sinds het begin, nú en voor eeuwig. Amen."*

"Christelijke" tovenaars?

Een vreemde titel eigenlijk! Bestaan er echt z.g. "christelijke" tovenaars? Laten we de Schrift eens openslaan bij Hand.8:4-25, waar we ons temidden van een opgewonden menigte bevinden. Zojuist was de evangelist Filippus aangekomen en had zijn boodschap van liefde, genade en vergeving gepredikt aan een menigte die lange tijd verslingerd was geweest aan afgodische praktijken. Duizenden christenen waren gevluht doordat er een vervolging onder de regering van de wrede Herodes was uitgebroken.

Het Koninkrijk wat komen zal

Vandaar dat de Heere Jezus Zijn discipelen leerde bidden dat Zijn Koninkrijk *zou komen* en Zijn wil door alle inwoners van de aarde *zou worden* erkend en volbracht. *"En Hij zeide tot hen: Wanneer gij bidt, zo zegt: Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel, alzo ook op de aarde"* (Luk. 11:12).

Het is duidelijk dat iets *wat nog moet komen moet, er nog niet is!* En de tijd dat het Koninkrijk van de Heere Jezus zal "opgericht worden" is ons niet bekend gemaakt! Maar de Heere Jezus heeft wél Zijn Vertegenwoordiger, de *Trooster* gegeven, *Die ons kracht geeft om te volharden in de "verdrukkingen"* die aan dat Koninkrijk vooraf gaan (Hand. 1:6-8; Opb. 1:9). Die Kracht en geloofsmoed hebben wij nodig omdat we *niet zien en toch geloven*, waarbij we "als gezanten van Christuswege" niet alleen getuigen van *verzoening* met God, maar óók van *Zijn opstanding en heerlijke toekomst*.

Leven in de bedeling der genade

Het Koninkrijk is daarom in deze z.g. "bedeling der genade" (Ef. 3:2), naar de toekomst verschoven. Nadat de wereld en het aardse volk van God de Heere Jezus als Schepper, Heer en Koning weigerden te aanvaarden (Joh. 1:10,11), is het beloofde Koninkrijk een *toekomstige* zaak, niet "*hier en nu*" zoals velen beweerd hebben en nóg beweren!

De "volheid der tijden", zoals in Ef. 1:10 is beschreven, is dan ook een *toekomstige* zaak. *"Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot een te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is."*

Mat. 25:34, *"Alsdan zal de Koning zeggen tot degenen, die tot Zijn rechter hand zijn: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders! beërft dat Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld."*

Mat. 13:41, *"De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn Koninkrijk vergaderen al de ergernissen, en degenen, die de ongerechtigheid doen."*

Mat. 13:43, *"Dán zullen de rechtvaardigen blinken, gelijk de zon, in het Koninkrijk huns Vaders. Die oren heeft om te horen, die hore."*

Mat. 13:44 *"Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een schat, in den akker verborgen, welken een mens gevonden hebbende, verborg dien, en van blijdschap over denzelfden, gaat hij heen, en verkoopt al wat hij heeft, en koopt dienzelfden akker."*

Dat is echter niet gebeurd en juist dat uitstel van het beloofde Koninkrijk was de reden dat Judas de Heere Jezus heeft verraden en de Joden en Romeinse overheid de Koning der koningen en Heere der heren naar het kruis hebben gebracht! Het koninkrijk zou aan anderen worden gegeven! Dat zijn die gelovigen uit Joden en heidenen die hun geloofsvertrouwen *niet* baseerden op tekenen en wonderen, maar op het feit dat de Heere Jezus hen de Heilige Geest had gegeven. *"Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt"* (Mat. 21:43).

De bedeling van Gods genade

Het zal duidelijk zijn dat hiermee wij, christenen van deze bedeling der genade, bedoeld zijn. Een volk dat uit bekeerde Joden en heidenen bestaat. Een volk waar Gods Koninkrijk *in het hart verborgen is* *"En gevraagd zijnde van de Farizeeën, wanneer het Koninkrijk Gods komen zou, heeft Hij hun geantwoord en gezegd: Het Koninkrijk Gods komt niet met uiterlijk gelaat. En men zal niet zeggen: Ziet hier, of ziet daar, want, ziet, het Koninkrijk Gods is binnen ulieden"* (Luk. 17:20,21).

Dat volk zijn wij dus, gelovigen genomen uit het Joodse volk en uit de heidenen. Gelovigen die de Koning als Heere der heren *in hun hart* hebben ontvangen en *met Hem dus ook het Koninkrijk*. Zonder het ontvangen van de Heilige Geest en de ervaring van de wedergeboorte, is het onmogelijk dat dit Koninkrijk wordt gezien, laat staan in de toekomst binnen te gaan (Joh. 3:3).

Het werk van de Heilige Geest "hier en nu"

Deze Heilige Geest heeft tijdens de wedergeboorte en onze bekering, tezamen met de Heere Jezus en God de Vader, blijvend *woning* in ons gemaakt. Hij wil ons troosten in ons lijden, ons verdriet, dagelijks in herinnering brengen wat de Heere Jezus heeft gesproken en wat Hij door Zijn Woord nog steeds tot ons spreken wil. Hij wil de Heere Jezus in ons groot maken, verheerlijken, uit het Zijne nemen en het ons verkondigen. Gods Geest wil niet Zichzelf als derde Persoon binnen de Godheid centraal stellen. Hij wil onze aandacht alleen op de Heere Jezus en Zijn Vader vestigen (Joh. 14:16,17,26; 16:8-15).

Dat hebben wij in deze "bedeling der genade" hard nodig. Door de heilige Geest leren we *vooruit* te zien naar het beloofde Koninkrijk om *dán* volgens Opb. 1:6 en 20:6 met Jezus te regeren. Die Heilige Geest leert ons ook in het "hier en nu", de bedeling van Gods genade dus, te volharden en geeft kracht om tijdens lijden, ziekte en vervolging God te verheerlijken en te blijven danken (Rom. 8:5-39).

Hieraan zullen de mensen om ons heen *de vrucht* van de heilige Geest herkennen. Ons erkennen als "gezanten van Christuswege", die oproepen om zich met God te laten verzoenen, temidden van het lijden wegens de zonde (2 Kor. 5:11, 17-21; Fil. 4:5; Kol. 4:5,6; Rom. 8:18).

Door intrige, huichelarij en geweld had hij zich een plaats in de regering weten te verwerven en onder zijn regering had de eerste martelaar zijn geloof met de dood moeten bekopen. Ook de apostel Petrus zou nog met hem te maken krijgen. Later zullen we deze wrede vorst echter gefrustreerd zien vertrekken toen hij hoorde hoe Petrus op wonderlijke wijze uit de gevangenis was verdwenen (Hand.12:19). Nōg later zou hij zijn hoogmoed en zelfvergoddelijking moeten bekopen met een gruwelijke en langzame marteldood, levend opgegeten door de wormen (Hand.12:23).

Ondanks al dit Goddelijk ingrijpen, bleef de vervolging toch aanhouden door de activiteiten van de fanatieke en invloedrijke Farizeeën Saulus, en vele christenen waren verplicht naar rustiger oorden uit te zien. Zodoende waren de eerste christenen ook in de stad Samaria aangekomen en hoopten daar weer aan het werk te kunnen gaan.

Maar de vervolging bleef aanhouden, overal waren joden die op de christenen jaagden en de Romeinse overheid was ook niet bepaald vriendelijk tegen die aanhangers van "De Weg", zoals ze werden genoemd. De schrijver van de Hebreeënbrieff herinnerde de gelovigen aan deze periode met de volgende woorden uit Hebr.10:32-34: *"Vergeet nooit de heerlijke tijd toen u Christus pas had leren kennen. Al had u het zwaar te verduren, u liet de Heere niet los. Nu eens werd u uitgelachen en geslagen, dan weer waren anderen het slachtoffer en leefde u intens met hen mee. Als er mensen gevangen werden gezet, had u net zoveel verdriet als zij. Als uw bezittingen werden afgenomen, bleef u opgewekt. U wist dat u wat beters had, wat nooit meer kon worden afgenomen."*

Intussen was Filippus doorgestaan met het Woord van de Heere Jezus Christus te verkondigen. God werkte zo krachtig mee, dat de heidens georiënteerde bevolking van Samaria, die lange tijd hun zinnen hadden laten strelen door een machtige tovenaar, een zekere Simon, die met wonderen en tekenen de op sensatie beluste menigte tot verrukking en extase wist te brengen.

Vanwege het feit dat boze geesten reageerden op de prediking van Filippus en door de komst van Petrus zelfs de Heilige Geest als zegel op grond van hun geloof ontvingen, kwam ook Simon de tovenaar tot de overtuiging dat er hier sprake was van een kracht die ver boven de krachten uitging die door hém werkten! Dat hij wel eens het slachtoffer kon zijn van demonische invloeden, kwam niet in hem op. Hij wenste deze krachten alleen maar te versterken door zich dan óók maar te laten dopen, zoals de anderen gedaan hadden. Hij dacht misschien, zoals velen met hem, dat de doop hem nieuwe kracht en autoriteit zou geven. Zijn geloof was gebaseerd op wat hij voor ogen had zien gebeuren.

HOOFDSTUK 3

EEN GODDELIJKE DEFINITIE VAN GELOVEN

Maar we moeten tóch nog iets zeggen van wat geloven volgens Gods Woord eigenlijk is! Daar is een Goddelijke definitie voor, die staat beschreven in Hebr.11:1,2, waar we lezen: *"Wat is geloof? Het is de absolute zekerheid dat onze hoop ook werkelijkheid wordt en het is het bewijs van dingen die we niet kunnen zien. Vroeger hebben vele mensen vanuit dit geloof geleefd. Zij zijn ook door hun geloof bekend geworden."*

Het is duidelijk dat Simon geen christelijk geloof beoefende! Hij hoopte door de doophandeling deel te krijgen aan de, zoals de schrijver van de Hebreeënbrief het noemde, *"krachten van de toekomstige eeuw"*. We zullen zien dat er inderdaad mensen zijn die gebruik maken van deze krachten, zonder dat ze echter bij de Heere Jezus behoren (Hebr.6:4,5)!

Tovenaars en occult belaste mensen willen best enkele godsdienstige rituele handelingen ondergaan, áls er maar voordeel mee behaald wordt! Het is mij op het zendingsveld overkomen dat een seculier en zeer vriendelijk Hindoe onderwijzersechtpaar op een baan solliciteerden op een Christelijke basisschool. Er werd naar hun "geloofsbelijdenis" gevraagd en of ze bereid waren zich tot het Christelijk geloof te bekeren. Zij waren, gezien de aantrekkelijke functie zo bleek later, bereid zich te laten dopen tot de naam van de Heere Jezus.

Later ontstonden er leerstellige moeilijkheden op die school. Dit echtpaar begreep er niets van dat het Christendom zo innerlijk verdeeld bleek te zijn. Van leerstellingen hadden zij nog nooit gehoord en wensten er ook niets mee te maken te hebben!

De gevaren van het "Prosperity Gospel"

Paulus waarschuwde voor dit soort z.g. "Prosperity Gospel". Het bevat een gedachtegoed wat we ook als waarschuwing in de bekende brief aan zijn medewerker Timotheus tegenkomen. Het is beschreven in 1 Tim.6:5, luister maar wat hij concludeerde: *"...voor hen is het Goede Nieuws alleen maar een middel om geld te verdienen..."*

Dit "Prosperity denken" moet ook in de gedachten van de "bekeerde" tovenaars Simon een rol gespeeld hebben. Toen hij zag dat handoplegging een

nadat de lijdende gelovigen zijn verlost door hun opname *"de Heere tegemoet in de lucht"* (1 Thes. 4:13-18).

Pas dáárna zal het beloofde Koninkrijk, na reiniging van deze door mensen bedorven aarde, opgericht worden. Een Koninkrijk waarin niemand zal zeggen: "ik ben ziek." Het begin van het duizendjarig rijk van vrede en voorspoed zal zijn aangevangen, waarin de belofte zal vervuld worden; *"En geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek, want het volk, dat daarin woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben"* (Jes. 33:24).

Vooruitgrijpen op het leven binnen Koninkrijk van de vrede

Paulus beschreef daarom in 1 Kor. 4:8 de achtergronden van veel moeilijkheden onder de gelovigen van Korinthe. Het had te maken met de invloed van een verkeerde leer, een voortuitgrijpen op wat zou komen; *"Alrede zijt gij verzadigd, alrede zijt gij rijk geworden, zonder ons hebt gij geheerst; en och, of gij heerstet, opdat ook wij met u heersen mochten!"*

En op een andere plaats; *"Zijn zij dienaars van Christus? (ik spreek onwijs zijnde) ik ben boven hen; in arbeid overvloediger, in slagen uitnemender, in gevangenschappen overvloediger, in doods gevaar menigmaal. Van de Joden heb ik veertig slagen min een, vijfmaal ontvangen. Driemaal ben ik met roeden geselsd geweest, eens ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een ganzen nacht en dag heb ik in de diepte doorgebracht. In het reizen menigmaal in gevaren van rivieren, in gevaren van moordenaars, in gevaren van mijn geslacht, in gevaren van de heidenen, in gevaren in de stad, in gevaren in de woestijn, in gevaren op de zee, in gevaren onder de valse broeders; In arbeid en moeite, in waken menigmaal, in honger en dorst, in vasten menigmaal, in koude en naaktheid. Zonder de dingen, die van buiten zijn, overvalt mij dagelijks de zorg van al de Gemeenten. Wie is er zwak, dat ik niet zwak ben? Wie wordt er geërgerd, dat ik niet brande? Indien men moet roemen, zo zal ik roemen de dingen mijner zwakheid"* (2 Kor. 11:23-30).

De grote teleurstelling

De conclusie moet dus zijn dat het beloofde tijdperk van vrede, gezondheid, het heersen met Christus en het genieten van overvloed, nog staat te komen. Dit voortuit schuiven van de belofte staat dan ook in direct verband met de verwerping van Israël van hun Koning.

Toen Johannes volgens de beschrijving in Mat. 3:2 predikte: *"Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen"*, betekende dat niet dat het beloofde koninkrijk reeds *ten volle* was gekomen. Er was een gelovig aannemen van de Messias voor nodig wilde dat Koninkrijk in al zijn luister voor heel de wereld zichtbaar worden.

aangekondigde Koninkrijk, anderzijds waren daar de *ontberingen* van het leven onder de prediking van het "Evangelie der genade."

Aan Timotheus schreef hij dan ook over lijden en zwakheden. Lijden dat voornamelijk ontstond doordat hij dingen zei die de godsdienstige leiders en wettische Joden en Jodengenoten niet wilden horen. De oorzaak was dat de meeste godsdienstige leiders van zijn tijd zich nog steeds uitstrekten naar tekenen en wonderen i.p.v. zich met berouw en bekering tot de Heere Jezus te wenden (Rom. 9:30-33; 1 Kor. 1:22,23).

En in feite is dat nog steeds zo. Wanneer we ons als *Nieuw Testamentische* gelovigen richten op *Oud Testamentische* beloften, dan verlangen ook wij vrede en overvloed, succes en wereldwijde autoriteit hier en nu, desnoods met behulp van de politiek.

Maar wanneer we onze aandacht vestigen op het *behoud van ziel en geest*, met de daarbij behorende *levensheiliging* en ons niet alleen concentreren op het behoud van ons lichaam, dan ervaren we als Paulus tegenstand en lijden en wordt het een gehoorzaam volgen van de Lijdende Dienstknecht des Heeren als "gezant van Christuswege" terwijl we ons (eigen) kruis dagelijks opnemen.

"En ook allen, die godzaliglijk willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden" (2 Tim. 3:12). Ook "het lijden van deze tegenwoordige tijd" hoort erbij, zoals hij schreef in Rom. 8:18-27, zoals dat ook al bekend was in het Oude Testament (Pred. 9:2).

Onder invloed van "een ander Evangelie"

Vanwege de onrust en het gebrek aan gemeentelijke tucht, ontstaan door de leer van "valse apostelen" die vooruitgrepen op het komende Koninkrijk, schreef hij over de opgeblazenheid van deze leraren. Demonische leringen hadden via valse leraren hun intrede gedaan. Als gevolg van deze leringen lopen de luisteraars en aanhangers van deze leer óók opgeblazen. Vaak is er dan geen weerstand meer tegen allerlei onreinheid in denken en handelen en vertonen deze verleide mensen vaak dezelfde kenmerken van hoogmoedige eigenwaan als Satan en zijn gevallen engelen (1 Tim. 4:1,2).

Het blijkt uit het vervolg dat bijna de gehele gemeente van Korinthe onder de invloed gekomen van "een ander evangelie, een andere geest en een andere Jezus". Als gevolg van deze verkeerde leer geloofden zij dat "de opstanding reeds geschied was". Dat betekende volgens hen een leven van meeregeren met Christus in het "hier en nu". Het Koninkrijk van vrede, gezondheid en overvloed zou zijn aangebroken!

In feite is dit het geloof wat velen tegenwoordig aanhangen. Een geloof waarin geen ruimte is voor de opname van de Gemeente, lichamelijke en emotionele klachten hier en nu en de komende grote verdrukking die over de gehele aarde komen zal,

bepaalde rol scheen te spelen in het geheel van christelijke handelingen, vroeg hij of Petrus ook op hém de handen wilde opleggen. Dit omdat hij dacht dat handoplegging iets aan zijn geloof zou toevoegen! Velen denken helaas tegenwoordig hetzelfde!

Voor de occultist Simon was handoplegging een heel gewoon verschijnsel. In het geheel van de religieuze systemen van die tijd was deze handeling een manier om bepaalde krachten of invloeden en zelfs gedachten over te brengen op zwakke persoonlijkheden die erin geloofden. Men dacht in die cultuur van die tijd (en tegenwoordig ook in onze cultuur) dat je hiermee geesteskrachten kon overdragen of genezingen tot stand kon brengen en zelfs demonen tot rust kon brengen of zelfs uitdrijven (Mat. 12:27; Hand.19:14,15)! Als tovenaars was hem dit dus niet onbekend.

Handoplegging in de Bijbel

Dat de *christelijke* handoplegging echter *niet* een soort "overdracht van geestelijke krachten" was, maar vooral en speciaal in *dit* geval te maken had met het "omdraaien van een sleutel", dacht niemand aan dan alleen Petrus! Deze had immers de opdracht van de Heere Jezus gekregen om óók de heidenen de Nieuwtestamentische gemeente binnen te laten?

Het enige wat Simon de tovenaars interesseerde was de grotere *invloed* die hij d.m.v. handoplegging dacht te krijgen, zodat hij de mensen nóg meer dan vroeger het geval was aan *zichzélft* kon binden. De plaats die de *Heere Jezus en zondebelijdenis* in dit alles moest hebben, interesseerde hem helemaal niet!

We kunnen dus gerust stellen dat Simon een *naamchristen* was! Iedereen die belijdt dat hij of zij een christen is, *maar er niet naar leeft en bovendien aangeeft dat alle christelijke uiterlijkheden alleen maar dienen om eer, geld en invloed te krijgen*, is verloren, alle zogenaamde "goede werken" ten spijt!

Jezus zei in Mat.23:27-28 en Mat.7:21-23 van deze mensen het volgende: "*Blinde Farizeeërs! Maak éérs de binnenkant van de beker schoon. Dan zal óók de buitenkant schoon worden. Godsdienstleraars en Farizeeërs! Het ziet er slecht voor u uit! Huichelaars, jullie lijken op witgekalkte graven, die er van buiten mooi uit zien, maar van binnen vol doodsbeenderen en bederf zitten. U doet u heel vroom en oprecht voor, maar in uw hart bent u huichelachtig en slecht!...Niet alle mensen die "Heere" tegen Mij zeggen, komen in het hemelse koninkrijk. Want daar komt u alleen als u doet wat Mijn hemelse Vader wil. Op de dag van het grote oordeel zullen vele tegen Mij zeggen: 'Heere, wij hebben*

in uw Naam gesproken. Heere, wij hebben Uw Naam gebruikt om duivelse geesten weg te verjagen en wonderen te doen.' Maar ik zal hun antwoorden: 'U bent slecht en hebt alleen maar uw eigen zin gedaan.'

We leven in een tijd die gekenmerkt wordt door uitroepen zoals Simon de tovenaar onder zijn bewonderaars vernam. De mensen eerden hem en riepen: *"Deze man is geweldig, Gods kracht is in hem."*

En met deze inmiddels gedoopte tovenaar denken sommige wonderdoeners van nu dat ze *"Wat groots zijn"*. Ze doen, soms letterlijk, erg gewichtig en autoritair. Iedereen die aan hun krachtsontplooiing en voorgewende goede motieven twijfelt moet éérst in een soort afzondering komen om na te denken over wat ze op video's en middels getuigenissen gehoord hebben. Een soort geestelijke "Quarantaine" periode dus. Dit om te voorkomen dat men nuchter en waakzaam blijft. Sommigen gaan zelfs zó ver dat ze mensen die sceptisch reageren waarschuwen voor het doen van de zonde tegen de Heilige Geest . Dat zou gebeuren door te twijfelen aan de herkomst van hun krachten...

Uiteraard gaat dit geheel tegen de opdracht om de geesten te beproeven en niet iedere geest te vertrouwen, zoals Johannes in zijn brief schreef en de Heere Jezus en Mozes waarschuwde (1 Joh. 4:1-3; 1 Kor. 14:32; Mat. 7:21-23; Deut. 13:1-3). In Petrus' reactie zien we hoe we dit soort mensen kunnen toetsen.

De macht van de geldgod Mammon

Simon Petrus wees zijn naamgenoot op zijn verborgen motieven en zijn verontreinigde geweten, omdat de gedoopte tovenaar *godsdienst, hand-oplegging en manifestaties van Gods Geest verbond met de macht van de Mammon, de geldgod!*

Petrus zegt dan ook: *"Wat God geeft is niet te koop. U hebt hier part noch deel aan. U staat niet zuiver voor God. Vreselijk dat u met zo'n voorstel aankomt. Kom toch tot inkeer en smeeek God of Hij u wil vergeven dat u zoiets hebt bedacht. Ik zie dat u bent vergiftigd door jaloezie, dat u gevangen zit in uw eigen zonde."*

Helaas ziet Simon het anders, hij ziet het zondige van zijn handelingen niet in en is slechts bang voor de scherpe reactie van Petrus, die hij als een vonnis heeft aangehoord. Petrus had de tovenaar met geld en al de plaats gewezen waar ze heen zouden gaan als er geen bekering volgde. Maar Simon wenste

We lezen dan ook dat aanvankelijk er sprake was van een zekere voorspoed en succes in o.a. Hand. 19:8; 20:25; 28:23 en 31. Het waren als het ware de schaduwen met de *"tekenen van het (komende) Koninkrijk"* dat opgericht zou worden. Dat zou zichtbaar in de tijd van de apostel zichtbaar worden wanneer Gods volk in haar geheel alsnog met oprecht berouw zou erkennen dat ze hun Koning hadden verworpen. Vandaar dat de apostel altijd éérst de synagoge van de Joden bezocht om de *beginselen van het koninkrijk* en het geloof in de Heere Jezus als Koning en Verlosser te onderwijzen.

"En hij ging in de synagoge, en sprak vrijmoediglijk, drie maanden lang met hen handelende, en hun aanradende de zaken van het Koninkrijk Gods. En nu ziet, ik weet, dat gij allen, waar ik doorgedaan ben, predikende het Koninkrijk Gods, mijn aangezicht niet meer zien zult. En als zij hem een dag gesteld hadden, kwamen er velen tot hem in zijn woonplaats; dewelke hij het Koninkrijk Gods uitlegde, en betuigde, en poogde hen te bewegen tot het geloof in Jezus, beide uit de wet van Mozes en de profeten, van des morgens vroeg tot den avond toe. Predikende het Koninkrijk Gods, en lerende van den Heere Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, onverhinderd".

De verdrukkingen van het "hier en nu"

Maar anderzijds lezen we dat Paulus vooral veel verdrukkingen moest ondergaan toen hij *"de bekering tot God en het geloof in de Heere Jezus"* verkondigde. Ook wel genoemd: *"het Evangelie der genade Gods"*, gevolgd door de prediking van *"de volle raad Gods."*

"Betuigende, beiden Joden en Grieken, de bekering tot God en het geloof in onzen Heere Jezus Christus. Maar ik acht op geen ding, noch houd mijn leven dierbaar voor mijzelf, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods. En nu ziet, ik weet, dat gij allen, waar ik doorgedaan ben, predikende het Koninkrijk Gods, mijn aangezicht niet meer zien zult. Daarom betuig ik ulieden op dezen huidige dag, dat ik rein ben van het bloed van u allen. Want ik heb niet achtergehouden, dat ik u niet zou verkondigd hebben al den raad Gods" (Hand. 20:21, 24).

Het was echter ook al in Paulus' tijd duidelijk dat de gelovigen, vóóordat zij het beloofde en toekomstige "Koninkrijk Gods" konden ingaan, zij veel zouden moeten lijden. *"En als zij derzelve stad het Evangelie verkondigd en vele discipelen gemaakt hadden, keerden zij weder naar Lystre, en Ikonium, en Antiochie; Versterkende de zielen der discipelen, en vermanende, dat zij zouden blijven in het geloof, en dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk Gods" (Hand. 14:22).*

De ziekten, tegenslagen, moeiten, verdriet en vele andere verzoeken in geest, ziel en lichaam die Paulus tijdens zijn prediking ervoer, deden hem soms wanhopen aan het leven (2 Kor. 1:8-10). Zo kende de apostel dus tijdens zijn vele reizen de beide kanten van zijn prediking. Enerzijds waren daar de *zegeningen* van het

De verwachting van wat komen zal

Zo heeft Gods volk altijd een verwachting gehad van datgene wat door God beloofd was, herstel van wat verloren was, Gods heerlijkheid en Zijn beloften van voorspoed en geluk. Jezus Zelf had hierover gesproken toen Hij over het overvloedige leven handelde, *“De dief komt niet, dan opdat hij stele, en slachte, en verderve; Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben (Joh. 10:10).*

Maar welke soort “overvloed” bedoelde de Heere Jezus? De profeet Jeremia onthulde het geheim: *“Zie, Ik zal haar de gezondheid en de genezing doen rijzen, en zal henlieden genezen, en zal hun openbaren overvloed van vrede en waarheid” (Jer. 33:6).*

Tijdens de bediening van de Heere Jezus als de Messias van Israël is deze profetie vervuld. Gezondheid en genezing, tezamen met “overvloed van vrede en Waarheid”, het is alles bij de komst van de Heere Jezus vervuld. Johannes de dooper getuigde ervan: *“En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader, vol van genade en waarheid” (Joh. 1:14).*

Vervullingen in de tijd van Jezus' prediking

De beloofde “gezondheid en genezing” werden in de bediening van de Heere Jezus gedurende drie jaar zichtbaar. Velen werden genezen en prezen de Heere God ervoor. Wanneer Gods uitverkoren volk in die tijd hun Messias in de Heere Jezus hadden erkend en aanvaard als “Koning van de vrede en de gerechtigheid”, de beloofde Profeet waarover Mozes sprak, dan zou de belofte van Jesaja in vervulling zijn gegaan en het beloofde vrederijk zou zijn aanvang genomen hebben; *“En geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek, want het volk, dat daarin woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben” (Jes. 33:24).*

De twee kanten van de Evangelie prediking

Het is echter anders gelopen. Ongeloof had het hart van Gods volk verhard. Zij zochten de “tekenen van het Koninkrijk”, *maar niet de koning Zelf.* Ze waren nog steeds “onbesneden van hart en lippen.” Door de afwijzing van de Koning der Joden, brak er een tijdperk van ware en soms verwarrende tegenstellingen aan. Het z.g. *“tijdperk van de genade.”*

Paulus heeft vanwege de tegenstellingen tussen de *“prediking van het Koninkrijk Gods”* - dat in zijn volkomenheid nog komen moest inclusief de daarbij behorende “krachten der toekomstige eeuw” - en de prediking van *“het Evangelie van de genade Gods”* met de daarbij horende moeiten en verdriet, veel lijden ondervonden.

slechts d.m.v. *voorbede* het oordeel te ontlopen, niet langs de weg van *berouw* en *inkeer!*

Een verkeerde vraag om voorbede

Petrus gaat niet op zijn vraag om voorbede in, en dat is een les voor ons. Want steeds opnieuw vragen ook vandaag de dag belangstellende en zoekende mensen om voorbede. Dat verzoek om voorbede kan een soort afgoderij worden, omdat de mensen zich weigeren éérs zelf tot de Heere Jezus te wenden met berouw en belijdenis!

Er is vaak geen echte beslissende keuze om Jezus als Heere in hun leven te aanvaarden. Men verlangt van de voorganger of een sterkere persoonlijkheid, soms ook van de een of andere kwakzalver, méér dan van Hem Die alle macht heeft op hemel en aarde! Men weigert, vaak door ongeloof of mensenvrees, de weg van de boetedoening en het kruis – waar het eigen ik, de natuurlijke hoogmoed en het eigenbelang geoordeeld wordt - te bewandelen.

Bent ú die weg al gegaan lezer? Vandaag kan het nog, neem die beslissing, want God wil ook ú Zijn vergeving, Zijn liefde, de Heilige Geest en eeuwig leven geven!

HOOFDSTUK 4

VELE GAVEN, DOCH MAAR ÉÉN GEEST!

Vreemd opschrift eigenlijk! Kun je eigenlijk wel spreken van meerdere geesten die allerlei vermeende "gaven" aan de mensen geven? In Ef.4:8 lezen we dat God gaven uitdeelt aan de mensen en dan nog met de speciale bedoeling om vooral Zijn *Gemeente*, hier het "*lichaam van Christus*" genoemd, geestelijk op te bouwen, zoals het ook in 1 Petr.2:5 staat.

Het is echter nodig dat we als gelovigen onderscheid maken tussen de gaven die in de Efeze brief staan vermeld en die welke we nu behandelen. Bovendien is daar het onderscheid tussen de Gave van de Heilige Geest als Persoon Zelf en de gaven die Hij met Zich meebrengt, maar die het Hoofd, de Heere Jezus dus, uitdeelt aan wie Hij wil!

Daarnaast moeten we ook de gave van "onderscheiding van geesten" laten functioneren, zoals we lezen in 1 Kor.12:10. Dit is nodig omdat het inderdaad mogelijk is dat er andere geesten met hun "spirituele gaven" binnen de kerk werkzaam zijn (1 Joh.4:1 en 2 Petr.2:1-3, vergelijk 2 Kor.11:3,4).

De apostel herinnerde de gelovigen er dan ook aan (1 Kor.12:2), dat zij zich vroeger lieten leiden door boze machten, deze voor Goddelijke leiding hielden, maar daarin bedrogen uitkwamen (vergelijk de mensen rond Simon de tovenaer in Hnd.8:9-11, zie ook Hnd.16:16-18). Helaas waren de Korinthiërs nog steeds "onwetend" betreffende deze onzalige vermenging van spirituele gaven (die van demonen afkomstig waren) en de gaven van de *Heilige Geest van God*. U kunt dat lezen in vers 1.

Evenals je als Christen jood terug kan vallen in het vroegere Judaïsme onder de wet van Mozes, en dus daarmee opnieuw de vloek over je heen kon halen (zie Gal.3:10), zo kun je als bekeerde heiden terug vallen in het gedreven leven van vroeger, toen je geleid werd door de geesten van mensen, demonische leringen en demonen (zie 1 Kor.12:2 en 1 Tim.4:1; Kol.2:18-23; 2 Thes.2:7-12 met Opb.16:12-15).

Deze terugval bewerkt zelfbedrog, trots, ketterij, onreinheid, sektarisme en jaloezie (Gal.6:3 en 2 Kor.10:12) Maar laten we nu de eerste vier teksten eens van naderbij bekijken:

HOOFDSTUK 7

HET KONINKRIJK VAN GOD TEGENWOORDIG

Schaduw of hoopvolle werkelijkheid?

"En Ik zal haar geven haar wijngaarden van daar af, en het dal Achor, tot een deur der hoop; en aldaar zal zij zingen, als in de dagen harer jeugd, en als ten dage, toen zij optoog uit Egypteland" (Hos. 2:14)

Welkom in Gods (verborgen) Koninkrijk

Welkom lezer, in het *Koninkrijk van Gods liefde*, dat ook voor ú openstaat door het kostbare bloed van de Heere Jezus, vergoten op het kruis van Golgotha! Er is nog steeds hoop voor ieder mens die met zijn of haar schuld naar de Heere Jezus toevlucht. Alleen het volkomen vertrouwen in Zijn liefde en arbeid op het kruis, kan U behouden van het komende oordeel, dat over de hele wereld komen moet. De schrik die de apostel Paulus kende door zijn inzicht in dit komende eindgericht, bewoog hem tot zijn vele reizen, waardoor ook wij nu het Evangelie hebben leren kennen.

Zoals bovenstaande tekst al aangeeft, de prediking van Gods komende Koninkrijk is een hoopvolle prediking. Het beloofde Koninkrijk van Jezus Christus had tijdens de omwandeling van de Heere Jezus zijn schaduwen vooruit geworpen. De tekenen die Gods volk verwachtten, waren gekomen en het leek erop dat er een nieuwe Mozes was opgestaan. Deze leider van Gods volk had in Deuteronomium 18:15 geprofeteerd; *"Een Profeet, uit het midden van u, uit uw broederen, als mij, zal u de HEERE, uw God, verwekken; naar Hem zult gij horen."*

Een hoopvolle toekomst en de schaduw van het komende Koninkrijk

Elk mens heeft behoefte aan hoop, anders kan hij of zij niet overleven. Vooral als er sprake is van zwakte, ziekte, teleurstelling en verdriet, kan er hoop geput worden uit Gods onfeilbaar Woord.

Nu is het zo dat veel van de Oud Testamentische profeten te worstelen hadden met zwakheden, ziekten en tegenslagen. Vaak predikten zij over Gods voorzieningen in tijden van nood, maar zelf kregen ze te maken met allerlei ziekten en waren vaak hulpbehoevend. Koning David was een van hen en beschreef zijn worstelingen met ziekte, tegenslag, ontmoedigen, verdriet en de gevolgen van zonde in veel van zijn psalmen (zie o.a. Ps. 22:16; 31, 41, 69, 71, 77, 86, 88). Het is beschreven om hen die lijden te bemoedigen, te troosten en hoop te geven op herstel door op God te blijven vertrouwen en bij Hem te schuilen.

Maar Gods Geest gaat niet *voorbij* aan de aan de menselijke wil, die aangesproken wordt, als in een gevecht van man tegen man, met als uiteindelijk resultaat de *overgave* van de menselijke wil aan de wil van God! Hieruit zien we hoe waar het is wat in Rom.5:10 staat: "*Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, veel méér zullen wij, nu wij verzoend zijn, behouden worden door Zijn leven.*"

Dat leven zouden we dus ook "overwinningseven" kunnen noemen, doordat de Heere Jezus uit ónze dood is opgestaan ten leven, om óns daarin te laten delen. ***Wat een liefde!***

De menselijke verantwoordelijkheid

Deze soevereiniteit van God ontslaat de mens echter nooit van zijn eigen verantwoordelijkheid. De mens zal moeten kiezen, vóór of tegen de liefdevolle uitnodiging van God om Jezus als Heiland aan te nemen en in Zijn Koninkrijk opgenomen te worden. Juist de ontdekking van die zondige macht in ons, kan ons uitdrijven tot het kruis van onze almachtige en liefdevolle Heere Jezus Christus, opdat we onze zonden aan Hem belijden en aan dat kruis laten nagelen, samen met onze oude vrome mens.

Onze *gebondenheid* zullen we echter als schuld moeten *erkennen* en de zondige *daden* als zonde moeten *belijden*. God zoekt naar *verbroken* en *verslagen* zielen, en brengt ze bij Zijn geliefde Zoon, de Heere Jezus Christus!

De ontdekking dat Jezus *moest* sterven voor mijn zonden, moet uitlopen op een vernederende erkenning van dit geschiedkundige en meest betrouwbare feit in de wereldgeschiedenis (Luk. 24:26/Joh. 20:31). Paulus schreef hierover in Kol.1:12 het volgende: "*..en dankt met blijdschap de Vader, Die u toebereid heeft voor het erfdeel der heiligen in het licht. Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde, in Wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden.*"

vs. 1 Hoewel de gelovigen hier veel werkzame gaven vertoonden, noemt Paulus hen toch "onwetend". Hij bemerkte dat de geestelijke gaven die zich in deze gemeente vertoonden, wel eens van een àndere geest dan de Heilige Geest konden komen (zie b.v. 2 Kor.11:3,4). De geestelijke uitingen die hier zichtbaar werden konden wel eens overblijfsels zijn uit hun oude (spirituele) afgodendienst. Ze waren onwetend betreffende de mogelijkheid van vermenging (Leer van Bileam, zie Opb.2:14).

vs. 2 Zoals de trotse Joden uit Ez.16 herinnerd moesten worden aan hun vroegere afgodscultuur, zo moesten de gelovige, maar trotse Korinthiërs herinnerd worden aan hun afgoderij en dweepzucht met geesteskrachten. Paulus moest hen vermanen dat "hun roem niet goed was" (1 Kor.5:2,6). De gaven die ze uitoefenden waren vermengd met zondige praktijken! En daardoor werd de *oorsprong* van hun gaven verdacht, er was immers "zuurdeeg van slechtheid en boosheid" (1 Kor.5:8)? Bovendien bleken ze geen "onderscheiding van geesten" te hebben, ook een noodzakelijke gave (vs.10), zodat ze iedere geest toelieten die maar een wonder kon doen (2 Kor.11:4;1 Joh.4:1). Ze bleken dus nog zuigelingen in hun geloof (1 Kor.3:1-3).

vs. 3 Dat betekende óók dat Jezus niet werkelijk *Heer* kon zijn in hun leven. Ze bleven daarom open staan voor demonische invloeden uit hun oude leven, omdat de "oude mens met zijn werken" (Hebr.9:14) niet gekruisigd was (Rom.6:4-6), ze hadden die niet "uitgedaan" (Ef.4:22). Omdat de discipelen dit nog niet hadden geleerd -en vele christenen met hen - waren ze hardvochtig, hadden ze zeer weinig zelf- en zondekennis en veroordeelden ànderen waar ze de zelfde dingen deden of zouden gaan doen (Luk.9:55; Rom.2:1-3).

Alleen als we ons door de *Heilige Geest* laten leiden in *alle* Waarheid, natuurlijk door de *Heilige Geest* laten leiden in alle waarheid, kunnen we in Gods Licht wandelen (Joh.3:20,21). We moeten Jezus niet alleen als *Verlosser* kennen en aannemen, maar vooral als *Heere*. *Als zódanig kan Hij met vrucht functioneren* (Joh.1:12; Kol.2:6).

vs. 4 Sommige "geestesgaven" blijken in de praktijk vrome demonen, die zich voordoen als "engelen van het Licht", en door vrome dienaren van satan meegenomen worden en in de kerk gebracht (2 Kor.11:13,14; Hnd.20:29,30). Zo ontstaat er een ongodelijke vermenging van goed en kwaad, precies wat satan bij de eerste mensen heeft weten te bewerkstelligen onder die boom van kennis van goed én kwaad.

Dit is altijd het werk van een Bileamsgeest, die werkzaam is in de gemeente (Judas: 4,8,11). Ze hebben de Heilige Geest nooit ontvangen, zegt Judas (vs.19) en ze gebruiken vlijtaal, zijn klagers en zitten vol met begeerten (vs.16). Deze mensen moeten ontmaskerd worden, al doen ze tekenen, want ze bewerken hoogmoed en een zondig zelfrespect (1 Kor.4:3-9;(Opb.13:13,14). Laten wij echter op het goede fundament van Judas: 20-23 bouwen en de belofte uit vs.24 en de lofprijzing van vs.25 niet vergeten en onszelf van de boze invloeden van ons oude leven grondig reinigen (1 Joh.3:3)! De eer is dan helemaal voor de Heere Jezus Christus alleen!

beschrijft deze onbegrijpelijke vleeswording van de God-Mens Jezus Christus in zijn brief aan de jonge Timotheus aldus: "..., *groot is het geheimenis van de godsvrucht; God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid*".

En aan Titus schrijft hij in hoofdstuk 3:4 het volgende: "*Maar wanneer de goedertierenheid van God onze Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing van de Heilige Geest*".

God moest dus MENS worden en geboren worden uit de maagd Maria, om zodoende in Zijn eigen schepping intrede te kunnen doen. Op déze wijze kon Hij door zonde gebonden mensen bevrijden uit de macht van zonde en Satan om ze over te kunnen brengen uit de duisternis tot Zijn licht. *God en Jezus blijken hierin één te zijn (Opb. 22:6,16)!*

Het kruis en onze zonde(n)

Op het kruis nam Jezus ónze plaats in. Wat een lijden heeft dat betekend! We hebben dat aan het begin reeds gezien. Het kruis van de Heere Jezus, was de enige mogelijkheid om ons mensen van de duisternis in het koninkrijk van God te brengen. Maar dit alles werd tegenover de vrome en naar waarheid zoekende Nicodemus vertaald in het woord wedergeboorte, zonder welke gebeurtenis niemand dat koninkrijk kan zien en/of binnengaan. De Heere Jezus zei het in Joh. 3:3 en 5 met de volgende woorden:

"Voorwaar, voorwaar Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het koninkrijk Gods niet zien,... tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het koninkrijk Gods niet binnengaan".

Sommige theologen hebben gemeend dat deze wedergeboorte tot stand kon komen door de *doop*, maar dat is een ernstige vergissing. Dat zou betekenen dat iemand door een *natuurlijke* en *menselijke* handeling zijn eigen geestelijke geboorte tot stand zou kunnen brengen. *Net zo min dit kan in de natuurlijke geboorte, kan dit in het geestelijke!*

Uit Gods onfeilbare Woord blijkt, dat het alleen de soevereine handeling van Gods Geest is, Die in de volgende verzen van dit hoofdstuk, vergeleken wordt met de wind, die we ook niet kunnen beïnvloeden met onze wil. Deze Heilige Geest *komt* wanneer hij wil en *werkt* waar hij wil!

Jezus aanvaarden als Verlosser en Heer, kan dat?

Veel vrome en orthodoxe mensen geloven niet dat we in geloof de Heere Jezus als Verlosser kunnen aanvaarden. Men stelt het volgens hen veel te gemakkelijk voor. Er moet heel veel gebeuren voordat iemand zover komt dat hij of zij afziet van eigen onmacht en tot geloof komt in de Heere Jezus als haar of zijn Persoonlijke Verlosser. Het is waar, Jezus aannemen als Verlosser en Leidsman, betekent niet zomaar op een emotionele uitnodiging van een charismatische predikers ingaan en naar voren komen om zonden te belijden en de handen opgelegd te krijgen. Men veronderstelt dan dat de Heilige geest dan op je komt. Nee, Jezus aanvaarden als de Heer en Heiland van je leven betekent inderdaad veel meer dan een uiterlijke daad van de menselijke wil!

Jezus aannemen als Verlosser en Heer betekent *dat je erkent wat de Heere Jezus over ieder mens heeft gezegd, namelijk dat elk mens, dus ook jij en ik, van nature een vijand van God is, gebonden aan de wil van Satan, dood in misdaden en zonden en gedoemd voor eeuwig verloren te gaan door de macht van de zonde in ons (Ef.2:1).*

Zo'n erkenning zal echter ook gepaard moeten gaan met een beslissende daad, waardoor je als eertijds *verloren*, maar door het geloof in Jezus' reddende bloed, *geredde* zondaar in het licht van Gods Woord gaat leren wandelen (Joh.3:20,21). Dit moet zonder voorbehoud of menselijk schaamte gevoel zijn, we moeten in Gods licht komen. *Willen we dat niet, om welke reden dan ook, leerstellig of door de macht van de zonde, dan gaan we onherroepelijk verloren!*

Vrome huichelarij

De meeste mensen komen nog wel tot erkenning dat Jezus een groot leraar was, een Profeet, een martelaar voor een goede zaak. Maar Hem voor zichzelf aanvaarden als het LAM VAN GOD, dat moest sterven voor de persoonlijke en vaak geheime zonden, gaat de meeste (vrome) mensen veel te ver! Dat betekent immers dat zij erkennen van nature zó boos zijn dat zelfs al het religieus geredeneer van "ik kan het niet" of "ik heb geen handen om het aan te pakken", of "geloof moet je gegeven worden", en wat niet al voor vrome tegenargumenten en het z.g. "krachteloos zijn" een feitelijke erkenning is van de natuurlijke hoogmoed en eigen wil?

De menswording van Jezus Christus

Om ons te kunnen bevrijden uit de macht van zonde en dood, en ons in Zijn Koninkrijk van liefde te kunnen overbrengen, moest de Heere God op wonderbaarlijke wijze de Gestalte van vlees en bloed aannemen. Paulus

HOOFDSTUK 5

DE KOMST VAN GODS KONINKRIJK

Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis en overgezet heeft in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde,..(Kol.1:13)

Er is in onze tijd een toenemende vraag om vernieuwing. Helaas is dat niet de vernieuwing die we voorgesteld vinden in de Bijbel, die van de wedergeboorte, die de *totale* mens omvat. We leven in een tijdperk dat door velen betiteld wordt als het "New Age" tijdperk. Het belooft een nieuwe wereldorde van formaat te worden, met omverwerping van alle oude normen, waaronder óók die van het christendom en de Bijbel.

De Bijbel beschrijft profetisch deze z.g. "eindtijdbeweging", als het komende rijk van de antichrist, Gods tegenstander, die zich zal verheffen en Gods eer zal roven door zichzelf tot God uit te roepen. Dit komende koninkrijk wordt echter door God ook de "macht der duisternis" genoemd, waaruit het nú nog mogelijk is om verlost te worden door de Heere Jezus. Hij is de *wérkelijke* Koning, die na de val van deze komende antichrist, *Zijn* glorie zal openbaren in het "Koninkrijk Zijner liefde".

Om echter te weten hoe men in dat (nu nog verborgen) koninkrijk opgenomen kan worden, moeten we met elkaar wat Schriftstudie doen en de geschiedenis van onze mensheid nauwkeuriger bestuderen. Dit met het oog op het feit dat er een leer is die het Koninkrijk "hier en nu" zichtbaar wil maken. Maar de Heere Jezus heeft verklaard dat het nog komen moet, maar nú reeds "binnen in ons is" in ons hart en denken dus. "En men zal niet zeggen: Ziet hier, of ziet daar, want, ziet, het Koninkrijk Gods is *binnen ulieder*" (Luk. 17:21).

De oorspronkelijke Adam

Iedere christen weet waarom de Heere Jezus is gekomen, namelijk om Zijn van God afgevallen schepselen weer met God te verzoenen en te laten delen in Zijn heerlijkheid. De eerste mens, Adam geheten, was echter een *levende ziel* en kon worden *verleid* door de zonde. Dit is onder de toelating van God ook gebeurd, maar de Schepper heeft onmiddellijk voorzien in een *herstellingsplan*. Wij weten dat dit plan uitgevoerd is door de Heere Jezus, Die gezegd heeft; "*Zie, Ik kom (in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te doen, o God!*" (Hebr.10:7).

Vanaf dat ogenblik is er sprake geweest van een *andere, een laatste Adam*, de Heere Jezus Christus. Hij kwam naar deze aarde in de Gestalte van vlees en bloed om ons, door de macht van de zonde verloren mensen, weer tot God terug te brengen, weer in vrede met Hem te leven.

Hebr. 2:14 en 15 zegt hierover het volgende: *"Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door Zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen, en allen zou bevrijden, die gedurende hun hele leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren"*.

Het lijden van de laatste Adam

Vanwege het feit dat de eerste Adam zichzelf niet uit de macht van de dood kon verlossen, was zijn nageslacht gedoemd voor eeuwig in slavernij aan Satan te verkeren. Er moest dus een bevrijding plaatsvinden uit deze macht van Satan en dood, wilde er ooit sprake zijn van een zichtbare openbaring van het Koninkrijk van de Heere Jezus. De Duivel moest als "Overste van deze wereld", door de Heere Jezus worden onttroond en ontwapend, zodat vervuld zou worden wat in Kol. 2:15 staat beschreven:

"En Hij heeft de overheden en de machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en door het kruis over hen getriomfeerd".

Maar de ware Koning moest lijden om deze overwinning te kunnen behalen, het lijden van de dood, die het gevolg was van de zonde van Adam en Eva. Deze volmaakte rust, die in het komende vrederijk van de Heere der heren en de Koning der koningen genoten zou worden, kon slechts bereikt worden door lijden heen, zoals dat in Hebr. 2:10 staat beschreven: *"..., om Wie en door Wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunnen behoudenis door lijden heen zou volmaken"*.

Deze zo genoemde laatste Adam heeft dus moeten lijden en de dood moeten ingaan, vóór de macht van zonde en dood verbroken kon worden. Alleen langs deze weg, de weg van Christus Jezus, kunnen wij mensen Gods heerlijkheid binnengaan. Het is dan ook niet verwonderlijk dat alleen de Heere Jezus kon zeggen dat Hij de WEG, de WAARHEID en HET LEVEN is (Joh.14:6)!

HOOFDSTUK 6

HET VERLOREN VERMOGEN OM GOED TE KIEZEN

Het vermogen dat Adam vóór zijn daad van ongehoorzaamheid had om te kiezen, werd na zijn val veranderd in een natuurlijke aanleg om het kwade *binnen* te laten in plaats van *af te wijzen*. Er is een kennis van goed en kwaad, een bepaalde mate van natuurlijk intellect, dat mag niet ontkend worden. Maar dit menselijke "kenvermogen" is bezoedeld door de zondemacht. Dit wordt duidelijk wanneer mensen het goede van het kwade moeten onderscheiden. Dán pas blijkt hoe diep de zonde is geworteld in onze menselijke natuur, zodat men van nature kiest voor het kwade.

De Bijbel zegt hierover in Rom.3 vs.10-12 het volgende: *"Niemand is rechtvaardig, ook niet één. Er is niemand die verstandig is, niemand die God ernstig zoekt; allen zijn afgeweken, tezamen zijn ze onnut geworden; er is niemand die doet wat goed is, zelfs niet één"*.

Een harde diagnose van de Heelmeester Jezus Christus nietwaar? Maar als we de wereldgeschiedenis nagaan, en ons eigen hart ontdekken, bemerken we de waarheid van deze profetische woorden !

Verlossing door overgave

We kunnen echter verlost worden uit Adams familie door de wedergeboorte, die veronderstelt dat we van nature niet in staat zullen zijn aan Gods heilige eisen te voldoen. Dit te erkennen, betekent reeds een knieval voor de Heere Jezus en Zijn Woord, maar Hem aannemen als Heiland en Heer is een noodzakelijke 2e beslissing die God van ons vraagt.

De belofte die de Heere God hierbij geeft wordt vermeld in Joh. 1:12, waar het volgende te lezen is:

"Doch allen die Hem aangenomen hebben, hún heeft Hij macht gegeven om kinderen van God te worden, hun, die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, noch uit de wil van het vlees, noch uit de wil van een man, doch uit God geboren zijn".

We zien dus dat geloven in de naam van Jezus, betekent dat men zijn faillissement aanvraagt en vanaf dat moment uit genade wil leven, in afhankelijkheid van Gods Geest.

Alleen zal deze heerlijke macht slechts ten volle kunnen werken, wanneer wij ons totaal, zonder voorbehoud, *overgeven* aan Jezus Christus als HEER van ons leven. En dáár zit echter nu juist de moeilijkheid, wij willen nog *gebruik* maken van de oude natuur en onze latent aanwezige *zielskrachten*, onze natuurlijke mogelijkheden dus.

De oude mens hoopt in deze strijd nog wat eer te kunnen ontvangen en probeert ons aan te zetten tot allerlei wettische pogingen om de macht van de zonde te breken. Het zal echter een hopeloze en verloren strijd betekenen, waarin reeds menig christen zijn getuigenis tegenover de wereld heeft verloren! Er is slechts overwinning te vinden in het kruis van onze Heere Jezus, want dáár is onze oude mens totaal ontmaskerd als waardeloos, dood in misdaden en zonden (Ef.2:1/Kol.2:13).

Een harde boodschap, waar de meeste lezers zouden kunnen afhaken met de woorden uit Joh. 6:60 en 62, waar staat: *"Deze rede is hard; wie kan haar aanhoren?"* Waarop de Heere Jezus zei: *"Geeft u dit aanstoot?"*

We behoeven als christenen dus niet in de macht van de zonde en de duisternis te *blijven!* We mogen gebruik maken van Gods beloften. Het zijn deze beloften die de weg vrijmaken voor het werk van de Heilige Geest. Dat is een heerlijke boodschap voor ontmoedigde christenen die vruchteloos worstelen met de zonde in hun leven. ER IS HOOP bij het kruis, waar we onze totale verdorvenheid opmerken, maar tegelijk bemerken hoe *Christus* dáár onze plaats ingenomen heeft!

Verlost uit Adams familie

De zonde was dus via Adam en Eva het menselijk geslacht binnengedrongen. Vanaf dat moment was de heerschappij over de schepping in handen gekomen van de "Overste van deze wereld", Satan, de tegenstander van God. Om in het nieuwe Koninkrijk te kunnen komen, moet er dus sprake zijn van een verlossingsplan, waar we het aan het begin over hadden.

Elk mens bevindt zich vanaf de zondeval in de duisternis en de leugensfeer van Satan. Iedereen doet, al of niet van harte, de wil van Gods tegenstander. Hoewel de "wilsvermogens" van ons mensen niet totaal zijn verdwenen, blijkt in de opvoeding wel hoezeer die wil gebonden is aan de zondige neiging die in elk mens aanwezig is!

De laatste Adam en de tweede Mens

Er is dus sprake geweest van een noodzakelijke menswording bij de Heere Jezus, om het koninkrijk van God voor mensen open te kunnen stellen. Maar deze Jezus is in zijn vernederende positie als Zoon des mensen óók de eeuwige Zoon van God! Als *laatste* Adam heeft Hij gedaan wat de *eerste* Adam had moeten doen, de Satan weerstaan en de verleiding afwijzen. In de verzoeking die de Heere Jezus heeft gehad tijdens de 40 dagen voorbereiding op Zijn dienstwerk in de woestijn, heeft Satan in de laatste Adam zijn meerdere gevonden.

In dit opzicht kan er dus geen sprake zijn van een *2e Adam*, omdat de overwinning alleen door de *Heere Jezus* behaald kon worden. is er sprake van een *2e Mens*, wat inhoudt dat er *méérdere* mensen zullen binnengaan in het beloofde Koninkrijk. Dat zijn dus zij, die hun leven hebben toevertrouwd aan deze *laatste* Adam, Die als zodanig recht heeft op alle eer, roem en aanbidding!

Van deze *Zoon des mensen* staat geschreven dat Hij een *levendmakende Geest* is, zodat een heel praktische werkelijkheid wordt wat Jezus heeft gesproken in Joh.6:63, daar lezen we: *"De Geest is het Die levend maakt; het vlees doet geen nut; de woorden die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven "*.

Is het wonder dat de Heere van ns vlees moet zeggen dat het niet van nut is, als het om het verkrijgen van eeuwig leven gaat? Ons vlees, de oude natuur genoemd, is nimmer in staat God te dienen. In Rom. 3:23 zegt Paulus hiervan: *"Want allen hebben gezondigd en komen tekort aan de heerlijkheid van God, en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade door de verlossing die in Christus Jezus is"*.

Ernstige correctie nodig

Vandaar dat Paulus volgens 1 Kor.3:1-3 corrigerend moest schrijven, want deze gelovigen werkten nog met de oude natuur en de levende ziel, maar hun geest was onmondig, zoals die van zuigelingen. Ze waren vleselijk bezig, ondanks de openbaringen van Gods Geest. Hij moest deze ijverige, maar vleselijke gelovigen daarom dan ook wijzen op de levendmakende kracht van Gods Geest, die in hen woonde. De Heere Jezus moest alle eer krijgen voor hun geestelijke groei, niet de wedergeboren, spiritueel gevoelige gelovige! Wanneer de gelovigen *zichzelf* in het middelpunt gaan stellen, kan het "Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde" niet zichtbaar worden!

De werkzaamheid van de levendmakende Geest

Paulus schreef in 1 Kor. 15:45 en 47 het volgende over de werkzaamheid van Gods Heilige Geest: "...de eerste mens, Adam, werd een levende ziel; de laatste Adam een levendmakende geest. De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk, de tweede Mens is uit de hemel".

De gelovigen uit Korinthe moesten dus opnieuw beseffen dat ze slechts "stoffelijk" waren, nog niet "verheerlijkt". Dat zou nog komen!

De kringloop van de zonde

Willen we begrijpen op welke wijze wij overgezet kunnen worden uit de macht van de duisternis in het Koninkrijk van Gods liefde, moeten we enkele zaken goed beseffen.

Ieder mens bevindt zich onmiddellijk na zijn geboorte in een soort vicieuze cirkel, die van de zonde. Hoewel bijna elk mens in staat is om ander menselijk leven voort te brengen, blijft ook dit leven zich in deze oneindige cirkel voortbewegen. Het is niet voor niets dat veel mensen de reïncarnatieleer hebben aangenomen, omdat die leer deze cirkel van geboorten op een manier bespreekt die onze oude natuur wel aanstaat. Men heeft, om uit deze cirkel bevrijd te kunnen worden, gemeend dat men steeds opnieuw een kans krijgt in andere levens, om zó van de *macht* die mensen doet zondigen, los te kunnen komen door *eigen* inspanningen.

Uiteindelijk is dit natuurlijk tóch een zelfverlossingsleer, die ieder mens overigens van nature aanhangt. Vandaar dat de meeste naamchristenen deze leer onbewust praktiseren door de zaligheid te willen *verdienen*. Jakobus brengt dit door hem zo genoemde "rad der geboorte" echter in verbinding met "de wereld van de ongerechtigheid" waarin we nú leven. Maar niet alleen de *sfeer* waarin we ons als schepselen bevinden maakt ons tot slaven van de zonde, óók onze *woorden* en onze *tong* maken ons tot slaaf van de duivel!

Jakobus zegt het zo: "*Ook de tong is een vuur, zij is de wereld der ongerechtigheid; de tong neemt haar plaats in onder onze leden, als iets, dat het gehele lichaam bezoedelt en het rad der geboorte in vlam zet, terwijl zij zelf in vlam gezet wordt door de hel*".

Wie zal mij verlossen?

In de steeds voortdurende strijd om uit de greep van de duisternis te komen om het beloofde Koninkrijk te kunnen binnengaan, stuitten gelovigen, die de Heere Jezus liefhebben en willen volgen, op nogal wat moeilijkheden. Uiteindelijk komen dan velen tot de uitroep: "Wie zal mij verlossen!" Dat roepen echter alleen mensen uit die deze kringloop van de zonde in *eigen* leven hebben opgemerkt! Om zich heen kijkend, bemerken deze slachtoffers van de macht der zonde, dat niet alleen de wereld waarin ze leven vol ongerechtigheid is, maar dat ze óók moeten erkennen dat er in *hunzélf* geen goed woont!

Paulus beschrijft deze ontdekking in zijn brief aan de Romeinen, hoofdstuk 7 vers 14 en 18, waar hij schrijft: "...*ik ben echter vlees, verkocht onder de zonde, Want ik wéét, dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, géén goed woont*".

We zien hieruit dat de macht van de zonde, in ieder mens aanwezig is en openbaar komt op het moment dat iemand het goede wil gaan doen, maar steeds weer terugvalt in het kwade. En vindt deze strijd niet juist plaats als iemand zich wil *bekeren* tot Jezus Christus en Hem tot *Heere* wil maken in zijn of haar leven? Dán pas ontdekken we goed hoeveel macht de zonde in onze natuur nog heeft, omdat deze macht zich altijd zal blijven verzetten tegen de Geest van Jezus Christus, Die in de gelovige werkzaam is. Maar deze Geest kan echter ook *bedroefd* en zelfs *uitgeblust* worden. Dat lezen we in 1 Thess.5:19.

De verlossing is dus alleen te vinden in de Heere Jezus Christus en de werkzaamheid van Zijn Geest, die vanaf de Pinksterdag in elke wedergeborene woont. De gelovige christen is door of met deze Geest verzegeld, tot de uiteindelijke verlossing van het lichaam bij de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn gemeente (Ef.1:13).

De weg van heiligmaking betekent; niet in de zonde blijven leven

Nu zou iemand kunnen zeggen dat deze altijd maar durende inwendige geestelijke strijd tegen de zonde moedeloos maakt. Dat *zou* zo kunnen zijn, als Christus geen oplossing voor dit probleem had gegeven. Paulus schrijft in Rom. 6:1 en 2 het volgende hierover: "*Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme? Volstrekt niet! Immers hoe zullen wij, die voor de zonde gestorven zijn daarin nog leven?*"

Elke christen die deze strijd aan de lijve ondervindt, mag weten dat moedeloos worden niet nodig is, al bemerkt hij de werkzaamheid van de zonde in zijn of haar leven nog zo sterk. ER IS HOOP! *De Heere Jezus heeft de inwonende Heilige Geest gegeven om de macht van de zonde te bestrijden!*